

LÄNSSTYRELSEN
UPPSALA LÄN

Beslut 1(43)

2020-10-29

551- 9009-2018

Anl.nr: 0381-50-001

Tekniska nämnden
745 80 Enköping

Miljöprövningsdelegationen

Kungörelsedelgivning

Tillstånd till utsläpp av avloppsvatten, avvattning och rötning av slam samt gasturbinanläggning med en installerad effekt av 1 MW, Enköpings kommun

Verksamhetskod: 90.10 enligt 28 kap. 1 §, 90.161 enligt 29 kap. 30 § samt 40.70 enligt 21 kap.

12 § miljöprövningsförrordningen (2013:251)

Två bilagor

Beslut

Miljöprövningsdelegationen inom Länsstyrelsen i Uppsala län lämnar med stöd av 9 kap. miljöbalken, Tekniska nämnden, Enköpings kommun med organisationsnummer 212000-0282, tillstånd till utsläpp av renat avloppsvatten, rötning av slam samt gasturbinanläggning på fastigheten Vappa 15:12 i Enköpings kommun.

Tillståndet gäller för maximal anslutning av motsvarande 45 000 personekvivalenter.

Miljöprövningsdelegationen godkänner med stöd av 6 kap. miljöbalken den i ärendet upprättade miljökonsekvensbeskrivningen.

Villkor

1. Om inte annat följer av övriga villkor ska verksamheten bedrivas i huvudsak i enlighet med vad kommunen har angett i ansökningshandlingarna och i övrigt åtagit sig i ärendet.
2. Resthalten i utgående behandlat avloppsvatten får som begränsningsvärde fram till och med 1 år efter att anläggningen tagits i drift, högst innehålla följande halter med avseende på BOD₇, totalfosfor (P_{tot}) och totalkväve (N_{tot}) som medelvärde för kalenderår:

BOD₇ 15 mg/l
P_{tot} 0,3 mg/l
N_{tot} 15 mg/l
3. Från och med att anläggningen har varit drift 1 år gäller följande för totalfosfor, syreförbrukande substans och totalkväve i utgående renat inklusive bräddat vatten.

POSTADRESS 751 86 UPPSALA GATUADRESS Bävrens gränd 17

TELEFON 010-22 33 000 FAX 010-22 33 010

E-POST uppsala@lansstyrelsen.se WEBBPLATS www.lansstyrelsen.se/uppsala

2020-10-29

551-9009-18

- Halten får som begränsningsvärde och som årsmedelvärde för kalenderår inte överstiga 0,2 mg/l för fosfor (P_{tot}). Mängden totalfosfor får per kalenderår inte överstiga 1,0 ton.
 - Halten syreförbrukande substans (BOD_7), får som begränsningsvärde och årsmedelvärde under ett kalenderår inte överstiga 8 mg/l. Mängden syreförbrukande ämnen får per kalenderår inte överstiga 40 ton.
 - Halten totalkväve (N_{tot}) får som begränsningsvärde och årsmedelvärde under ett kalenderår inte överstiga 10 mg/l. Mängden totalkväve får under ett kalenderår inte överstiga 55 ton.
4. Avloppsanläggningen ska ständigt drivas så att högsta möjliga reningseffekt uppnås med tekniskt och ekonomiskt rimliga insatser.
 5. Reningsverket ska vara förberett för desinfektion av utgående renat vatten från anläggningen för att minska risken för spridning av smittoämnen. Vid behov kan desinfektion ske i den omfattning som tillsynsmyndigheten bestämmer.
 6. Avloppsledningsnätet, inklusive pumpstationer, ska fortlöpande ses över, underhållas och åtgärdas i syfte att dels begränsa tillflödet till reningsverket av dränerings-, grund- och nederbördsvatten (tillskottsvatten), dels minska utsläpp av obehandlat eller otillräckligt behandlat avloppsvatten från ledningsnätet och reningsverket. En förnyelse- och åtgärdsplan enligt ovan ska tas fram i samråd med tillsynsmyndigheten. Planen ska finnas tillgänglig senast två år efter att tillståndet har tagits i anspråk. Planen ska hållas aktuell och kommunen ska årligen i miljörapporten redovisa utförda och planerade åtgärder samt effekterna av åtgärderna på bräddning och inflöde av tillskottsvatten.
 7. Bolagets uppströmsarbete ska syfta till att industriellt avloppsvatten samt avloppsvatten från övriga anslutna verksamheter inklusive externslam, inte får tillföras avloppsanläggningen i sådan mängd eller beskaffenhet att anläggningens funktion nedsätts eller att olägenheter uppkommer i recipienten, att avloppsslammets kvalitet försämras eller att olägenheter uppkommer i övrigt.
 8. Utvunnen biogas som inte nyttiggörs för uppvärmning av lokalerna eller på annat sätt ska samlas upp och förbrännas. Vid driftsstörningar eller underhållsarbeten vid gasanläggningen som leder till att oförbränd gas släpps ut ska tillsynsmyndigheten underrättas.
 9. Vid ändring av processkemikalier eller införande av nya processkemikalier ska tillsynsmyndigheten informeras.

10. Kemiska produkter och farligt avfall ska förvaras väl uppmärkta och på sådant sätt att risk för förorening av mark och vatten inte föreligger. Förvaringen ska ske så att det inte föreligger någon risk att sinsemellan reaktiva föreningar kan komma samman. Kemiska produkter och farligt avfall som innehåller flytande organiska ämnen ska förvaras i väl tillslutna behållare så att avdunstningen minimeras. Flytande kemiska produkter och farligt avfall ska förvaras inom invallat område. Invallningar ska dimensioneras så att de rymmer största behållarens volym och minst 10 % av övrig lagrad volym.
11. Om besvärande lukt eller andra störningar uppkommer för omgivningen ska erforderliga åtgärder vidtas för att minimera dessa. Om behov finns av att bedöma skäligheten i klagomål avseende lukt bör tillsynsmyndigheten kontaktas (delegation).
12. Tillsynsmyndigheten ska underrättas vid händelser, exempelvis bräddningar vid driftsavbrott eller överbelastning av reningsverket, som kan medföra att badvattenkvaliteten vid allmänna badplatser under badsäsong påverkas. Sådana händelser ska även redovisas i den årliga miljörapporten.
13. De närmare detaljerna om placering och utformning av utsläppspunkten ska bestämmas i samråd med tillsynsmyndigheten (delegation).
14. Buller från verksamheten ska begränsas så att det inte ger upphov till högre ekvivalent ljudnivå utomhus vid bostäder än:
50 dBA dagtid (06-18) vardagar måndag - fredag
40 dBA nattetid (22-06) samtliga dygn
45 dBA övrig tid

Momentana ljud mellan kl. 22-06 får vid bostäder uppgå till högst 55 dBA.

Delegationer

Miljöprövningsdelegationen överlåter med stöd av 22 kap. 25 § tredje stycket miljöbalken åt tillsynsmyndigheten att vid behov besluta om ytterligare villkor eller föreskrifter avseende:

- krav på åtgärder som kan behövas för att minimera luktproblem för boende i närhet till reningsverket (villkor 11) samt
- närmare krav vid placering och utformning av utsläppspunkten (villkor 13).

Uppskjutna frågor

Miljöprövningsdelegationen skjuter med stöd av 22 kap. 27 § första stycket miljöbalken upp avgörandet av vilka villkor som ska gälla för utsläpp av läkemedelsrester.

Tekniska nämnden ska under prövotiden genomföra följande utredning.

2020-10-29

551-9009-18

U1. Möjligheten att införa läkemedelsrening ska utredas under en provotid. Av utredningen ska framgå de tekniska möjligheterna, kostnaden samt de miljömässiga konsekvenserna av att införa läkemedelsrening. I utredningen bör även redogöras för vald teknik/teknikers förmåga att reducera miljögifter samt förslag till slutliga villkor. Vad som stadgas i Havs- och vattenmyndighetens föreskrifter HVMFS 2013:19 rörande bedömningsgrunder och gränsvärden ska särskilt beaktas. Utredningen ska genomföras i samråd med tillsynsmyndigheten.

Utredningen tillsammans med förslag på slutliga villkor ska lämnas till Miljöprövningsdelegationen senast 2 år efter att detta beslut vunnit laga kraft (delegation).

Igångsättningstid

Den med tillståndet avsedda verksamheten ska ha satts igång senast 5 år efter det att detta beslut vunnit laga kraft annars förfaller tillståndet. Tillsynsmyndigheten ska meddelas när verksamheten sätts igång.

Verkställighet

Miljöprövningsdelegationen avslår Tekniska nämndens yrkande om verkställighetsförordnande. Tillståndet får alltså tas i anspråk först när det vunnit laga kraft.

Återkallelse av tidigare beslut

Miljöprövningsdelegationen återkallar med stöd av 24 kap. 3 § första stycket 6 miljöbalken tidigare meddelat tillstånd den 18 juni 1998 (dnr 246-5104-97). Återkallelsen gäller från och med att beslutet har vunnit laga kraft och tillståndet har tagits i anspråk.

Kungörelsedelgivning

Miljöprövningsdelegationen beslutar att kungörelse om detta beslut ska införas inom 10 dagar från datum för beslutet i Post- och Inrikes Tidningar samt i ortstidningen Enköpingsposten (se bilaga 2). Kungörelsedelgivningen sker enligt reglerna i 47 och 49 §§ delgivningslagen (2010:1932).

Redogörelse för ärendet

Bakgrund

Ansökan föranleds av att reningsverkets kapacitet behöver utökas samt att befintligt reningsverk ligger inom ett område med risk för översvämning och med dåliga grundläggningsförhållanden. Den nuvarande placeringen innebär också konflikt med behovet av ny bostadsbebyggelse samt närhet till vatten. En utbyggnad av reningsverket skulle bli mycket omfattande med behov av att bygga nya bassänger och komplettering med kväverening. En så omfattande ombyggnad skulle innebära alltför stora konsekvenser för driften under den tid som ombyggnaden pågår och vara svår att

2020-10-29

551-9009-18

genomföra på grund av de bristfälliga grundläggningsförhållandena. Den nya placeringen av reningsverket kommer dessutom att bidra till en minskad belastning på såväl Enköpingsån som Svinnegarnsviken.

Tidigare tillståndsbeslut

Nuvarande tillstånd meddelades den 18 juni 1998, dnr 246-5104-97, med stöd av miljöskyddslagen.

Samråd

Tidigt samråd genomfördes den 12 mars 2015. Ytterligare samråd hölls med länsstyrelsen den 14 september samt den 14 december 2017. Det sistnämnda med fokus på lokaliseringen av reningsverket. Ett separat samråd med miljö- och byggnadsförvaltningen hölls den 10 oktober 2017. Ett särskilt möte med platsbesök hölls den 4 april 2018 med anledning av riksintresset för kulturmiljö. Utöver detta har samråd hållits med statliga myndigheter, enskilda, organisationer, övriga myndigheter samt med allmänheten.

Ärendets handläggning

Ansökan med miljökonsekvensbeskrivning kom in till Miljöprövningsdelegationen den 27 december 2018. Efter kompletteringar kungjordes ansökan i ortstidningar den 22 januari 2020 och har remitterats till Länsstyrelsen i Uppsala län samt Miljö- och byggnadsnämnden i Enköpings kommun som lämnat yttranden. Kommunen har bemött inkomna yttranden.

Ansökan med yrkanden, åtaganden och förslag till villkor

Yrkanden

Tillstånd söks för etablering av ett nytt avloppsreningsverk (Lötens reningsverk) med en maximal anslutning motsvarande 45 000 personekvivalenter (pe) på del av fastigheten Vappa 15:2 i Enköpings kommun och med en ny utsläppspunkt till Enköpingsån. Tillstånd söks också för rötning av slam samt till en gasturbinanläggning med en effekt av 1 MW.

Kommunen hemställer om att det blivande tillståndet får tas i anspråk även om beslutet inte har vunnit laga kraft, ett så kallat verkställighetsförordnande. Med hänsyn till de betydande allmänna intressen som anläggningen ska tillgodose finns ett särskilt behov av att snabbt kunna ta i anspråk det nya reningsverket. Enköpings kommun anser därför att det finns förutsättningar att meddela ett verkställighetsförordnande.

Åtaganden

I händelse av krav på rening av mikropartiklar och läkemedelsrester kommer utrymme på anläggningen att lämnas för en sådan reningsanläggning.

Förslag till villkor

Tekniska nämnden föreslår att följande villkor föreskrivs:

1. Verksamheten ska bedrivas i huvudsaklig överensstämmelse med vad sökanden angivit i ansökningshandlingarna och i övrigt åtagit sig i ärendet om inte annat framgår av övriga villkor.
2. Utgående behandlat avloppsvattnet får som begränsningsvärde under första året efter idrifttagning, högst innehålla följande halter med avseende på BOD₇, totalfosfor (P_{tot}) och totalkväve (N_{tot}) som medelvärde för kalenderår:
BOD₇ 15 mg/l
P_{tot} 0,3 mg/l
N_{tot} 15 mg/l
3. Utgående behandlat avloppsvatten får efter ett års drift, som begränsningsvärde högst innehålla följande halter med avseende på BOD₇, totalfosfor (P_{tot}) och totalkväve (N_{tot}) som medelvärde för kalenderår:
BOD₇ 8 mg/l
P_{tot} 0,2 mg/l
N_{tot} 10 mg/l
4. Vid ombyggnads- eller underhållsarbeten som medför att avloppsreningsanläggningen helt eller delvis måste tas ur drift får utsläppsvillkor tillfälligt överskridas. Åtgärder ska vidtas för att begränsa föroreningsutsläpp. Underrättelse om sådana arbeten ska ske i god tid i förväg till tillsynsmyndigheten.
5. Sökanden ska i skälig utsträckning kontinuerligt vidta åtgärder för att minska mängden tillskottsvatten samt mängden bräddat vatten. Vidtagna åtgärder ska årligen redovisas till tillsynsmyndigheten. Åtgärder på ledningsnätet som förändrar dess utbredning, prestanda eller kapacitet ska årligen redovisas till tillsynsmyndigheten.
6. Om besvärande lukt uppkommer i omgivningen på grund av verksamheten ska kommunen vidta luktbegränsande åtgärder i samråd med tillsynsmyndigheten.
7. Buller från anläggningen ska begränsas så att det inte ger upphov till högre ekvivalent ljudnivå utomhus vid närmaste bostäder än följande:
50 dB(A) dagtid (kl. 06-18)
45 dB(A) kvällstid (kl. 18-22), samt lördag, söndag och helgdag (kl. 06-18)
40 dB(A) samtliga dygn nattetid (kl. 22-06).

Sökandens beskrivning av verksamheten

Lokalisering och planförhållanden

Parallellt med tillståndsansökan pågår en process med att ta fram en ny detaljplan för det område där det nya reningsverket ska etableras.

Det nya reningsverket avses att ligga inom ett riksintresse för kulturmiljövård vars syfte är att bevara ett herrgårdslandskap. Kulturmiljöaspekterna har huvudsakligen hanterats inom detaljplanen för området där det nya reningsverket ska ligga. Det område som ska tas i anspråk för den sökta verksamheten består i huvudsak av skog och åker samt mark som inte har några särskilda skyddsvärden ur naturvårdssynpunkt. De initiala åtgärderna kommer att bestå i avverkning av skog och markberedning och sedan kommer man efterhand att påbörja grundläggningsarbeten. Åtgärderna bedöms inte medföra irreversibel skada eller vara negativa för omgivningen.

Lokaliseringen av ett nytt reningsverk har utretts i två olika utredningar. I en fördjupad lokaliseringstudie gjordes en multikriterieanalys av 8 olika lokaliseringalternativ varvid slutligen ansökt alternativ förordades bland annat med hänsyn till avstånd till bebyggelse, avstånd till utsläppspunkt etc.

Belastning

Framtida belastning baseras på en sammanställning av prognoser för befolkningsökningen, planerad utbyggnad av omvandlingsområden samt planerad anslutning av mindre reningsverk i kommunen (yttre anläggningar) fram till prognosåret 2040. Dimensioneringen baseras på Enköpings kommuns befolkningsprognos 2018. De yttre anläggningar som bedöms anslutas till det nya reningsverket är Örsundsbro samt Grillby. Till Grillby är idag även Skolsta samhälle anslutet.

Val av reningsteknik

Förordad reningsalternativ innebär försedimentering av inkommande partiklar och ett aktivslamsteg med efterföljande sedimentering. Innan avskiljning i filtersteget tillsätts fällningskemikalie och polymer i samband med att vattnet leds genom fällnings- och flockningsbassänger. Biostegen består av två aktivslamlinjer och är försedda med returslamluftning (slamoxidation), hydrolyszon och en anaerob zon. Hydrolyszonen och den efterföljande anaeroba zonen ger en biologisk fosforreduktion och en stabilare kvävereningsprocess eftersom en viss intern produktion av kolkälla erhålls i hydrolysen. Vid höga flöden (över 2 Q_{dim}) separeras två av försedimenteringarna från normal drift. Dessutom påbörjas högflödesrening genom att polyaluminiumklorid och polymer doseras till det vatten som ska passera dessa sedimenteringar. Detta vatten leds förbi biosteget

och direkt till filtersteget. Den totala kapaciteten på försedimenteringarna är därför 4 Q_{dim}.

För att kunna klara framtida krav på kväverening kommer det finnas plats för att kunna komplettera anläggningen med efterdenitrifikation och möjlighet att dosera extern kolkälla. Detta kan tex. göras i en MBBR (Moving Bed Biofilm Reactor). Om anläggningen kompletteras med detta steg kan det även användas som redundans för att minimera utsläpphalterna om en av biolinjerna av någon orsak inte är i drift. Utrymme avsätts även i händelse av att krav ställs på rening av mikroföroreningar (bland annat läkemedelsrester).

Utsläppspunkt

Det nya reningsverkets utsläppspunkt avses flyttas till ca 2,8 km nedströms nuvarande utsläppspunkt från nuvarande reningsverk strax före utloppet i Svinnegarnsviken.

Teknisk beskrivning

Reningsverkets process har utformats utifrån följande krav som årsmedelvärden; BOD₇ 10 mg/l, totalkväve 10 mg/l och totalfosfor 0,2 mg/l. Anläggningen kommer att byggas för att klara hårdare reningskrav än de angivna i tillståndet för att ha marginal för årstidsvariationer, flödestoppar och eventuella driftstörningar. Avloppsvattenreningen innebär försedimentering av inkommande partiklar och ett aktivslamsteg med efterföljande sedimentering där slammet behålls inne i reningsanläggningen. För att minimera kemikaliebehovet förses verket med biologisk fosforering. För att klara fosforkrav sker tillsats av fällningskemikalie innan vatten slutligen filtreras i ett skivfilter.

Inkommande belastning och dimensionering av det nya reningsverket

Parameter	Medelbelastning 2013 – 2017 Enköping	Medelbelastning 2013 – 2017 Enköping + Grillby + Örsundsbro	Dimensionering nytt ARV År 2040
Anslutning (pe)	21 320	23 860	45 000
Q _{dim} (m ³ /h)			700
Q _{max, biosteg} (m ³ /h)			1 400
Q _{medel} (m ³ /d)	7 670	8 713	15 000
BOD ₇ (kg/d)	1 490	1 670	3 150
BOD ₇ (g/pe,d)	70	70	70
P _{tot} (kg/d)	40	44	90
P _{tot} (g/pe,d)	1,8	1,9	2
N _{tot} (kg/d)	310	346	630
N _{tot} (g/pe,d)	14,5	14,6	14

Anläggningen byggs med två biostegslinjer (kapacitet 30 000 pe) och en tredje linje byggs då anläggningen är fullbelastad, vilket gör att kapaciteten höjs till 45 000 pe. På detta sätt sparas investeringskostnad, driftkostnad och energi. Slamhanteringen innebär förtjockning, rötning och avvattnings. Rötningen kommer att ske i två identiska rötkammare som kommer att köras mesofilt. Dessa kommer att drivas parallellt och oberoende av varandra vilket gör att det är möjligt att stänga av en rötkammare för service och underhåll.

Med långtgående biologisk rening blir svängningarna i slamhanteringen större än i biosteget. Anledningen är att den största slammängden kommer ifrån försedimenteringen som reagerar momentant på större inkommande belastning. Producerad gas används för att värma anläggningen (inklusive rökammarna) och för att producera el. I den planerade anläggningen finns det en externslammottagning samt slamlager för utjämning av mottaget externt slam.

Miljökonsekvensbeskrivning

Lokalisering

Sweco Environment AB genomförde en lokaliseringsutredning genom en s.k. multikriterieanalys. När förutsättningarna för de sex kvarstående alternativen har bedömts framstår inte längre alternativ Prinsbo, Paddeborg/Västra Vappa som realistiska. Alternativen Varghällarna, Ena Gård och Löten framstod som de alternativ som hade störst potentiell genomförbarhet. Alternativet Ena Gård ligger på fastighet som ägs av kommunen medan de två andra alternativen ligger på mark som har privata ägare.

Avståndet till befintligt avloppsreningsverk och till recipient för alternativen Varghällarna och Ena Gård är längre än för alternativet Löten. Varghällarna ligger dessutom förhållandevis högt. En placering så långt norrut är också en nackdel när utveckling och exploatering främst sker söderut. Alternativet Löten framstår enligt utredningen som det mest lämpliga alternativet och förordas därför. Alternativet har förutsättningar att hålla acceptabelt skyddsavstånd till bostäder. Marken ägs inte av kommunen och området omfattas inte av detaljplan. Marken kan ha varierande geotekniska förhållanden varför hänsyn bör tas till geotekniken vid placering av byggnader och bassänger inom området. Alternativet gränsar till eller ligger i kanten av flera större områden men natur- eller kulturmiljövärden men det bedöms inte medföra betydande negativ påverkan på dessa skyddsvärden.

Alternativet innebär större närhet till framtida anslutningar av omvandlingsområden (från fritidsbebyggelse till permanentboende), som idag har enskilt avlopp eller andra dåliga avloppslösningar, till kommunalt vatten och avlopp (Märsön med flera).

Vid samråd har länsstyrelsen framfört önskemål om att alternativa lokaliseringar för det nya reningsverket borde utredas ytterligare i området runt alternativ Prinsbo. Med utgångspunkt från resultatet av den multikriterieanalys som genomfördes som en del av lokaliseringsstudien har alternativa placeringar utvärderats söder om föreslaget alternativ

vid Prinsbo. När även förutsättningarna för alternativa placeringar runt alternativ Prinsbo har bedömts, framstår inte någon placering som mer realistisk än alternativ Prinsbo.

För en placering i anslutning till väg 512 bedöms inte acceptabelt skyddsavstånd kunna upprätthållas till de närmaste bostäderna. Dessutom ligger ytterligare bostäder på något närmare avstånd än lämpligt skyddsavstånd. Även för andra tänkbara placeringar i området runt Prinsbo ligger bostäder på något närmare avstånd än lämpligt skyddsavstånd. Om särskilda skyddsåtgärder vidtas för att begränsa störningarna finns dock förutsättningar att hålla ett acceptabelt avstånd till befintliga bostäder, där bostäder ligger på något närmare avstånd än lämpligt skyddsavstånd.

Även andra placeringar än alternativ Prinsbo bedöms kunna stå i direkt konflikt med kommunens planer på framtida utbyggnadsområden för bostäder. Avståndet till befintligt avloppsreningsverk och till recipient är längre för flera av de tänkbara placeringarna än för alternativ Lötén och Prinsbo. Förutom alternativ Prinsbo kan någon annan placering också komma att ligga förhållandevis högt. Närströvområdet Brännskogen - Storskogen bedöms få ökad betydelse när nya bostadsområden byggs i anslutning till skogen. Detta minskar lämpligheten och möjligheterna att lokalisera ett nytt reningsverk till hela detta område. De flesta tänkbara placeringarna inklusive alternativ Prinsbo innebär anslutning till och transport på små vägar som behöver förstärkas. Alternativet Lötén framstår även efter denna utveckling av området runt Prinsbo som det alternativ som har störst potentiell genomförbarhet och bedöms som det mest lämpliga alternativet och förordas alltjämt.

Allmänt om vattenmiljö

Ansökt verksamhet innebär en lägre belastning av näringsämnen och syreförbrukande ämnen i form av ammoniumkväve på såväl Enköpingsån, Svinnegarnsviken/Mälaren som Östersjön. Särskilt utsläppet av kväve och ammoniumkväve kommer att minska eftersom kväverening införs på det nya reningsverket. En lägre totalbelastning och lägre utsläppshalter är positivt ur flera aspekter och kommer att ge bättre förutsättningar för den biologiska mångfalden i vattenmiljön. I Enköpingsån försvinner belastningen från reningsverket helt på sträckan mellan den befintliga och den nya utsläppspositionen. Viss negativ påverkan av utsläppet kan dock uppstå på sträckan direkt nedströms den nya utsläppspunkten.

Med fullt utnyttjad kapacitet i det nya reningsverket kan utsläppet av miljöfarliga ämnen som läkemedelsrester och mikroplaster bli något högre än med nollalternativet. Den modernare reningstekniken i det nya verket kan dock motverka detta. Konsekvenserna av sökt verksamhet för vattenmiljön bedöms sammantaget bli små till måttliga. Detta baseras på att den negativa påverkan från utsläppet bedöms vara endast lokal, att påverkansområdet i princip bara flyttas jämfört med nollalternativet och att näringsämnessituationen och syreförhållandena i vattenmiljön väntas bli bättre än med nollalternativet.

Maximal veckomedelsbelastning

Den maximala genomsnittliga veckobelastningen (max GVB) har bedömts till 66 000 pe för Lötens reningsverk utifrån en medelbelastning på befintligt reningsverk som varit 21 000 pe under åren 2015-2018 och att max GVB under samma period har beräknats till 28 000 pe i medeltal som 90:e percentilen för dessa år. En säkerhetsmarginal har lagts till om 10 % (2 800 pe) för att ta hänsyn till osäkerheter i beräkningar och eventuella framtida oförutsedda anslutningar. Aktuell kvot, maxveckofaktor mellan max gvb/medelbelastning har beräknats till 1,48.

Miljö kvalitetsnormer för ytvatten

Vad gäller påverkan på ytvatten från näringsämnen har uppdaterade beräkningar utförts med anledning av ändringarna i HVMFS 2013:19. För Enköpingsån har Enköpings kommun jämfört befintlig verksamhet med sökt verksamhet vid olika utsläppsnivåer. Status för en vattenförekomst har beräknats så att den är representativ för vattenförekomsten som helhet. Vid sökt verksamhet förflyttas utsläppspunkten till slutet av Enköpingsån vilket innebär att endast ca 0,5 km av den 9 km långa vattenförekomsten kommer att påverkas. Vid vattendragets slut förväntas således påverkan på kvalitetsfaktorn näringsämnen (totalfosfor) att öka något men för vattenförekomsten som helhet innebär förflyttningen av utsläppspunkt att påverkan kommer att minska i vattenförekomsten som helhet. Verksamheten är således tillåtlig i relation till beslutade miljö kvalitetsnormer.

Statusklassificeringar har kompletterats med mätdata för kvalitetsfaktorerna näringsämnen och ammoniakkväve samt specifik flödeseffekt i Enköpingsån med anledning av förändringarna. Förändringarna kan också påverka de av Sweco statusklassificerade kvalitetsfaktorerna.

För Enköpingsån har befintlig verksamhet jämförts med sökt verksamhet vid olika utsläppsnivåer. En lägre belastning av fosfor, kväve och ammoniakkväve bedöms som positivt för flera kvalitetsfaktorer inom ekologisk och kemisk status för ytvatten. I och med att utsläppspunkten flyttas till åns nedersta del kommer endast en del (0,5 km av totalt 9 km) av vattenförekomsten Enköpingsån att beröras av reningsverkets utsläpp. Ansökt verksamhet bedöms potentiellt kunna förbättra möjligheten att på lång sikt uppnå god status i både Enköpingsån och Mälaren-Arnöfjärden. I dagsläget skulle dock sannolikt båda vattenförekomsterna inte uppnå god status ens helt utan reningsverkets utsläpp, så det krävs andra åtgärder i avrinningsområdet för att förbättra statusen i området.

Enköpingsån

För näringsämnen innebär den nya klassificeringen i VISS en försämrad status, från måttlig till dålig status i Enköpingsån (Tabell 4). I Enköpingsån finns två provpunkter, Enköping E18 (uppströms nuvarande ARV) och Enköping S (nedströms nuvarande ARV). Dessa har statusklassificerats enskilt och sammantaget. Därtill har en fiktiv provpunkt i vattendragets slut statusklassificerats. Enligt HVMFS 2013:19 ska ett viktat referensvärde för totalfosfor beräknas för vattenförekomster där mer än 10 % av

avrinningsområdets arealer täcks av jordbruksmark och där ekologisk kvot beräknas genom att dividera referensvärdet med observerad halt totalfosfor. Den statusklassificering som tidigare har utförts har byggts på ett referensvärde som beräknades till ca 37 µg/l. Under 2019 har vattenmyndigheten fastställt referensvärdet för totalfosfor i Enköpingsån till 24,5 µg tot-P/l (justerad för jordbruksmark). När EK-värden för de olika utredningsscenarierna beräknats med det nya lägre referensvärdet försämrades de markant. Sammantagen status för Enköpingsån beräknas dock till dålig oavsett reningsverkets lokalisering eller utsläppshalter.

Tabell 4. Sammanställning av statusklassificerade kvalitetsfaktorer och parametrar i Vatteninformationssystem Sverige (VISS) för Enköpingsån (SE661341-157140), utförd 2019-12-10. Statusklassificeringar som har tillkommit eller fått en ny bedömning sedan ansökan, daterad 201811-28, lämnades in har fetmarkerats.

Vattenförekomst	Enköpingsån		
EU_CD:	SE661341-157140		
Typ av vattenförekomst	Vattendrag (9 km)		
Ekologisk status	Måttlig 2013-09-05	Datum för statusklassificering	Tillförlitlighetsgranskning
<u>Biologiska kvalitetsfaktorer</u>			
Bottenfauna	Måttlig	2013-09-05	C-medel
Fisk	Måttlig	2019-03-27	Osäkerhet högst 20 %: Ja
Påväxt-kiselalger	Måttlig	2019-06-27	Osäkerhet högst 20 %: Ja
<u>Fysikaliskt-kemiska kvalitetsfaktorer</u>			
Näringsämnen	Dålig	2019-07-03	Osäkerhet högst 20 %: Ja
SFÄ	Måttlig	2019-05-07	3-Hög
-Arsenik	Måttlig	2019-05-07	1-Låg
-Koppar	Måttlig	2019-05-07	1-Låg
-Ammoniak	Måttlig	2019-05-07	3-Hög
-Nitratkväve	Måttlig	2019-05-07	2-Medel
<u>Hydromorfologiska kvalitetsfaktorer</u>			
Konnektivitet	Dålig	2019-09-04	Osäkerhet högst 20 %: Ja
Hydrologisk regim	Otillfredsställande	2013-10-30	C-Medel
Morfologiskt tillstånd	Otillfredsställande	2019-06-11	Osäkerhet högst 20 %: Ja
Kemisk status	Uppnår ej god (2017-05-05)	Datum för statusklassificering	Tillförlitlighetsklassning
Antracen	Uppnår ej god	2019-05-08	1-Låg

Bromerad difenyleter	Uppnår ej god	2019-01-21	2-Medel
Kvikksilver och kvikksilverföreningar	Uppnår ej god	2019-05-07	2-Medel
PFOS	Uppnår ej god	2019-05-06	1-Låg
Benso(a)pyrene	Uppnår ej god	2019-05-08	1-Låg
	Uppnår ej god	2019-05-07	1-Låg

Tabell 5. Uppmätta totalfosforhalter (2013–2017) i Enköpingsåns två provpunkter, Enköping E18 (uppströms nuvarande ARV) och Enköping S (nedströms nuvarande ARV) samt beräknad totalfosforhalt i fiktiv provpunkt i vattendragets slut. EK-värden och status för nuvarande och sökt utsläppsscenarioer med tidigare referensvärde för jordbruksmark (37,4 µg tot-P/l) samt beräknade EK-värden med nytt referensvärde (24,5 µg tot-P/l). Gul = måttlig status, Orange = otillfredsställande status och Röd = dålig status

		Uppmätt/beräknad tot-P (µg/l; årsmedel)	EK-värde med referenshalt, 37,4 µgtot-P/l	EK-värde med referenshalt 24,5 µg tot-P/l
Status med nuvarande verksamhet	Enköping E18	117	0,32	0,21
	Enköping S	150	0,25	0,16
	Sammantagen status för Enköpingsån		0,28	0,19
	Status i slutet på Enköpingsån	150	0,25	0,16
Status med sökt verksamhet; 0,3 mg tot-P/l	Enköping E18	117	0,32	0,21
	Enköping S	147	0,25	0,19
	Sammantagen status för Enköpingsån		0,29	0,19
	Status i slutet på Enköpingsån	150	0,22	0,14
Status med sökt verksamhet; 0,2 mg tot-P/l	Enköping E18	117	0,32	0,21
	Enköping S	147	0,25	0,17
	Sammantagen status för Enköpingsån		0,29	0,19
	Status i slutet på Enköpingsån	170	0,22	0,14
Sta tus	Enköping E18	117	0,32	0,21
	Enköping S	147	0,25	0,17

med sökt verksam het, 0,1	Sammantagen status för Enköpingsån		0,29	0,19
	Status i slutet på Enköpingsån	158	0,24	0,15

För de tre olika utsläppshalterna som utretts för sökt verksamhet kommer Enköpingsåns sammantagna EK-värde att vara oförändrat i jämförelse med nuvarande sammantagna EK-värde. Vid slutet på vattendraget kommer EK-värdet att sjunka något till följd av att utsläpsskällan kommer närmare beräkningspunkten. Påverkansområdet kommer med den nya verksamheten att flyttas till den nedersta delen av Enköpingsån. Sett till hela vattenförekomsten kommer utsläppet från ansökt verksamhet att beröra endast ca 0,5 km av den 9 km långa vattenförekomsten. För kemisk status i Enköpingsån har statusklassificeringar av de prioriterade ämnena antracen och benso(a)pyrenen tillkommit sedan den förra förvaltningscykeln. Dessa beräknas ej uppnå god status. Beräkningar av ammoniakhalten i slutet på Enköpingsån visar att risk för ammoniaktoxicitet skulle föreligga även utan reningsverkets bidrag (11 µg/l), då bakgrundshalten beräknas till 28 µg/l. Bedömningsgrunden för god status är 1 µg/l. För sökt verksamhet minskar bidraget avsevärt, från 11 µg/l till mellan 1–2 µg/l (Sweco, 2018).

Biologiska kvalitetsfaktorer

Måttlig status för fisk i VISS baseras på en expertbedömning av vattenmyndigheten som i sin tur är baserad på att hydromorfologiskt tillstånd är klassificerat till otillfredsställande eller dålig status, vilket inte ger några förutsättningar för ett varierat och hållbart fisksamhälle. Utsläppet från Enköping ARV har således ingen betydande påverkan på den måttliga statusen för fisk. Den måttliga statusen för påväxt-kiselalger kan härledas till näringsämnespåverkan. Med ansökt verksamhet kommer dock belastningen av näringsämnen och syreförbrukande ämnen (främst ammoniumkväve) på Enköpingsån att minska. En lägre totalbelastning och lägre utsläppshalter av fosfor, kväve och ammoniumkväve väntas positivt för samtliga biologiska kvalitetsfaktorer.

De förändringar som har skett i HVMFS 2013:19 och VISS påverkar inte den bedömning som tidigare gjorts i MKB:n för de biologiska kvalitetsfaktorerna. För ekologisk status i Mälaren-Arnöfjärden har kvalitetsfaktorerna växtplankton, SFÄ och försurning fått en förändrad status i förhållande till MKB:n. Vid tidpunkten för inlämning var försurning klassificerad till hög status, den står nu som ej klassificerad.

För växtplankton innebär den nya klassificeringen en försämring från måttlig till otillfredsställande status i Mälaren-Arnöfjärden. Försämringen beror på att vattenmyndigheten i denna förvaltningscykel har statusklassificerat parametern näringsämnespåverkan växtplankton genom en sammanvägning av totalbiomassa och planktotrofiskt index. Tidigare byggde bedömningen endast på status för klorofyll A som nu inte ingår alls.

Status för näringsämnen i Svinnegarnsviken

Näringsämnesstatus i Svinnegarnsviken bedöms fortfarande vara måttlig i VISS men detta utifrån mätdata från Oxvfjärden (som tillhör samma vattenförekomst) istället för Svinnegarnsviken som tidigare. Revideringen av HVMFS 2013:19 innebär att beräkningsformeln för referensvärdet för totalfosfor i sjöar har förändrats.

Vattenmyndigheten har i förvaltningscykel 3 valt att använda den tidigare föreskriftens bedömningsgrund och formler vid statusklassificering av vattenförekomsten. Av den anledningen görs ingen omräkning av de EK-värden som Sweco tidigare har beräknat för de olika utsläppsscenarierna.

Särskilda förorenande och prioriterade ämnen

Kvalitetsfaktorn som tidigare inte har varit klassificerad klassificeras nu till måttlig status pga. beräknad måttlig status för koppar och ammoniakkväve. Nitratkväve har statusklassificerats till god status. För kemisk status i Mälaren-Arnöfjärden har statusklassificering av flera sedan tidigare ej klassificerade prioriterade ämnen utförts. De tillkommande har alla klassificerats till god kemisk status. För koppar, krom och zink (särskilda förorenande ämnen) och kadmium, bly, kvicksilver och nickel (prioriterade ämnen) extrapolerades halter i utgående vatten från befintlig verksamhet till flödena för den sökta verksamheten. Dessa halter jämfördes med bedömningsgrunder och gränsvärden i HVMFS 2013:19. För både befintlig verksamhet och sökt verksamhet var halten av samtliga dessa ämnen i utgående avloppsvatten långt under bedömningsgrunder och gränsvärden. Enköping ARV beräknades därför inte ha någon påverkan på status för dessa parametrar.

Enköpings kommun har även utfört kompletterande provtagningar av de organiska miljögifterna pentaklorfenol, 4-nonylfenoler, bisfenol A, triklosan, oktylfenol, HBCDD, MCCP och DEHP i utgående vatten från reningsverket. Analyserna har valts ut då de konstaterats vara relevanta för avloppsreningsverk. Provtagningarna har hittills utförts vid två tillfällen under år 2020. Ytterligare två provtagningar kommer att genomföras under 2020. Generellt gäller att halterna av de analyserade ämnena är något högre i inkommande än i utgående avloppsvatten. Majoriteten av analyserade ämnen återfinns i halter under rapporteringsgränsen för analyserna. Halterna anges i dessa fall som mindre än rapporteringsgränsen. Koppar, krom och zink (särskilda förorenande ämnen) och kadmium, bly, kvicksilver och nickel (prioriterade ämnen) har bedömts och halten av samtliga dessa ämnen i utgående avloppsvatten ligger långt under bedömningsgrunder och gränsvärden. Enköping ARV beräknades därför inte ha någon påverkan på status för dessa parametrar.

Ammoniakhalten har kommenterats och redovisats i recipientutredningen daterad 2018. Beräkningar av ammoniakhalten visade att risk för ammoniaktoxicitet skulle föreligga även utan reningsverkets ammoniakbidrag (11 µg/l) till Enköpingsån då bakgrundshalten beräknas motsvara 28 µg/l. För sökt verksamhet minskar bidraget avsevärt från 11 µg/l till mellan 1–2 µg/l (Sweco, 2018).

Metod och resultat

De uppmätta halterna i utgående avloppsvatten har sammanställts och jämförts med gränsvärden för prioriterade ämnen samt bedömningsgrunder för särskilda förorenande ämnen i Havs- och vattenmyndighetens föreskrift om klassificering och miljökvalitetsnormer avseende ytvatten, HVMFS 2019:25 (ursprunglig utgåva). Föreskriften HVMFS 2013:19 är inte längre gällande utan har uppdaterats och ersatts med HVMFS 2019:25. Inga gränsvärden eller bedömningsgrunder för de ämnen som har analyserat har ändrats i och med uppdateringen. I det analyspaketet som beställts för analys av organiska miljögifter i in- och utgående avloppsvatten ingår också ämnena bromerade difenyletrar (PBDE) och kloralkaner C10-13 vilka också jämförs med bedömningsgrunder och gränsvärden i HVMFS 2019:25. Gränsvärden och bedömningsgrunder i HVMFS 2019:25 gäller för halter uppmätta i recipienten, i en representativ del av vattenförekomsten. De gäller inte för utgående avloppsvatten från ett reningsverk eller i recipienten allra närmast utsläppskällan. Som ett första steg i en metodik för analys av recipientpåverkan kan dock halter i utgående avloppsvatten jämföras mot gränsvärden och bedömningsgrunder. De ämnen som överskrider dessa, och därmed riskerar att påverka status i recipienten, kan i ett andra steg utredas vidare medan de ämnen vars halter visar sig vara lägre än dessa kan avfärdas från utredningen.

Medelvärden av uppmätta halter har beräknats och representerar årsmedelvärden vid jämförelse mot gränsvärden och bedömningsgrunder. Den högsta uppmätta halten har jämförts med maximal tillåten koncentration. Metoden som används för beräkning av medelvärde är densamma som för miljörapportering till SMED (Svenska MiljöEmissionsData). Där gäller att om uppmätta halter av utsläpp i utgående vatten är under rapporteringsgränsen/detekteringsgränsen för den kemiska analysen ersätts dessa med halva rapporteringsgränsen. Detta sker under förutsättning att minst ett av de uppmätta värdena är över rapporteringsgränsen. Om samtliga uppmätta värden ligger under rapporteringsgränsen för den kemiska analysen anges värdet noll (SMP, 2020). Bedömning av påverkan har genomförts för de halter som är uppmätta i avloppsvattnet. Av de analyserade ämnena (bilaga 1) finns i dagsläget inga kända uppmätta halter i Enköpingsån.

Prioriterade ämnen

Kloralkaner (C10-13) och DEHP (di(2-etylhexyl)ftalat) återfinns i halter över rapporteringsgränsen. För kloralkaner ger de två provtagningarna ett medelvärde på 0,17 µg/l (inklusive LOQ1) vilket är lägre än gränsvärdet för årsmedelvärde (0,4 µg/l). Den högsta uppmätta halten (0,17 µg/l) överskrider inte maximal tillåten koncentration på 1,4 µg/l. Uppmätta halter av DEHP ger ett medelvärde på 0,11 µg/l vilket är lägre än gränsvärdet för årsmedelvärdet (1,3 µg/l). För DEHP finns ingen maximal tillåten koncentration angiven i gällande föreskrift. Analyserna av nonylfenoler, hexabromcyklododekan (HBCDD) och bromerade difenyletrar (PBDE) är alla under respektive rapporteringsgräns. Medelvärden har därför, i linje med ovan beskrivna metod, inte beräknats och jämförelser med bedömningsgrunder eller gränsvärden har inte kunnat göras.

Särskilda förorenande ämnen (SFÄ)

Bisfenol A och MCCP återfinns i halter över respektive under rapporteringsgränsen. För bisfenol A ger de två provtagningarna ett medelvärde på 0,187 µg/l vilket är lägre än bedömningsgrunden för årsmedelvärdet (1,6 µg/l). Ingen av de två analyserna överskrider maximal tillåten koncentration (2,7 µg/l). För MCCP beräknas medelvärdet för de två provtagningarna till 0,675 µg/l, vilket underskrider bedömningsgrunden för årsmedelvärdet på 1 µg/l. För MCCP saknas bedömningsgrund uttryckt som maximal tillåten koncentration i gällande föreskrift (HVMFS 2019:25). Triklosan återfinns inte i halter över rapporteringsgränsen, och ett medelvärde har därför inte beräknats. I fallet triklosan är gällande bedömningsgrund lägre än rapporteringsgränsen för analysen, vilket innebär att en annan analysmetod bör användas för triklosan för att få säkrare värden. Detta kommer att ses över inför kommande provtagningstillfällen.

Tabell 2 Analyserade särskilda förorenande ämnen (SFÄ) i utgående vatten från Enköpings ARV och jämförelse med MKN.

Parameter	Provtagning 1 2020-02-18 (µg/l)	Provtagning 2 2020-04- 23 (µg/l)	Medelvärde (µg/l)	Bedömnings- grund, Årsmedelvärde (µg/l) ²	Bedömnings- grund, maximal tillåten koncentration (µg/l) ³
Bisfenol A	0,024	0,35	0,187	1,6	2,7
C14-17 kloralkaner, MCCP inkl. LOQ1	0,76	0,59	0,675	1	-
Triklosan	<0.5	<0.5	-	0,1	-

¹ Inklusive LOQ innebär att laboratoriet som analyserat provet har använt halva rapporteringsgränsen för de ämnen som är lägre än rapporteringsgränsen. Exklusive LOQ innebär att de ämnen som inte uppmätts i halter över rapporteringsgränsen inte medräknas. ² Avser medelvärde på årsnivå (HVMFS 2019:25).

³ Avser maximal tillåten koncentration uppmätt vid ett enskilt mätillfälle (HVMFS 2019:13).

Uppmätt halt för Enköpings reningsverk är i samma storleksordning som resultat från en screening av miljögifter från 2013 där uppmätta halter i utgående vatten från fem avloppsreningsverk varierar mellan 0,027–0,06 µg/l (IVL svenska miljöinstitutet, 2020). Det finns inga kända uppmätta halter av triklosan i Enköpingsån. I en rapport från Naturvårdsverket från 2007 redovisas en medelhalt i ytvatten på <0,003 µg/l för triklosan (Naturvårdsverket, 2007). Kommunen har utifrån nuvarande kunskapsläge redovisat vilka ämnen som typiskt sett kan antas förekomma i avloppsreningsverksamhet samt vilka av dessa som generellt förekommer i högre halter. Kommunen har dessutom analyserat MCCP inkl. LOQ1 bisfenol, C14 kloralkaner, MCCP inkl. LOQ1 samt triklosan. Ett flertal av de ämnen som är relevanta hanteras inom det projekt som drivs av SLU där Enköpings kommun deltar. De undersökningar som utförs inom ramen för projektet kommer att

utgöra ett bra underlag för att i framtiden fokusera verksamhetens egenkontroll på ämnen som typiskt sett är relevanta för denna typ av verksamhet. Metaller provtas sedan tidigare på in- och utgående avloppsvatten vid Enköping ARV.

Som ett led i att öka den allmänna kunskapsnivån avser kommunen att ta prov på de ämnen som ingår i projektet i in- och utgående avloppsvatten under förutsättning att de går att analysera mot en rimlig kostnad. Utifrån tillgängligt underlag vad gäller vattnets sammansättning samt kunskap om verksamheterna som är anslutna till avloppsanläggningen samt kompletterande provtagning, bedömer Enköpings kommun inte att det inte finns anledning att anta att sökt verksamhet medför utsläpp av någon annan art än vad som är vanligt förekommande för denna typ av verksamhet. Kommunen arbetar aktivt vidare med uppströmsarbete i syfte att öka kunskapen om inkommande och utgående vatten.

En vattenplan med avrinningsområdesperspektiv, en dagvattenplan samt en reviderad VA-plan är underlag i arbetet att minska påverkan på recipienten och öka möjligheterna att uppnå MKN. Enköpings kommun har för avsikt att fortlöpande föra dialog med tillsynsmyndigheten samt utföra den provtagning som är nödvändig för att över tid skapa ett ännu bättre underlag för bedömningar av verksamhetens påverkan på recipienten.

Bedömning av påverkan från Enköpings ARV vid maximal anslutning på SFÄ och prioriterade ämnen i Enköpingsån

Gällande gränsvärden (prioriterade ämnen) och bedömningsgrunder (SFÄ) i HVMFS 2019:25 underskrids för samtliga analyserade ämnen som detekterats i halter över rapporteringsgränsen. För övriga analyserade ämnen ligger uppmätta halter under rapporteringsgränsen för respektive analysmetod. Triklosan undantaget, ligger analysmetodernas rapporteringsgränser med marginal under ämnens gränsvärde respektive bedömningsgrunder. Gällande gränsvärden och bedömningsgrunder förväntas därför inte överskridas för ämnena. Gällande gränsvärden och bedömningsgrunder (undantaget triklosan) underskrids med andra ord redan i utgående vatten från Enköpings reningsverk.

Halterna i avloppsvattnet bedöms inte öka med ökad anslutning (även om mängderna ökar). Sammanfattningsvis bedöms reningsverket vid maximal anslutning inte påverka Enköpingsån med avseende på undersökta ämnen. För triklosan, vars uppmätta halt ligger under rapporteringsgränsen som är 0,5 µg/l medan bedömningsgrunden är 0,1 µg/l, är det inte möjligt att beräkna ämnets påverkan på status i recipienten. Tidigare uppmätta halter i utgående vatten från Enköpings ARV på 0,036 µg/l och uppmätta halter av triklosan i inlandsytvatten i Sverige <0,0003 µg/l föranleder dock en preliminär bedömning. Utsläpp från Enköpings ARV bedöms inte leda till att halten triklosan överskrider bedömningsgrunden i Enköpingsån. En studie av triklosan från Naturvårdsverket visar att ämnet kan uppträda i relativt höga halter i slam från avloppsreningsverk eller dagvattenanläggningar. Halterna av triklosan varierar dock kraftigt från olika mätillfällen.

I teknisk beskrivning (CIS WFD 2010) till artikel fyra i EU-direktivet om miljö kvalitetsnormer (2008/105/EG) regleras s.k. blandningszoner (EU-kommissionen, 2010). Blandningszoner är ett verktyg som avses användas av myndigheter för att kunna beskriva och avgöra en enskild verksamhets inverkan på enskilda kvalitetsfaktorer. Konceptet beskriver hur stor del av en vattenförekomst som kan ha förhållanden som innebär ett överskridande av en miljö kvalitetsnorm utan att vattenförekomstens status påverkas i sin helhet. Blandningszonskonceptet avser kemisk ytvattenstatus men metodiken kan användas för alla kvalitetsfaktorer som definieras av uppmätta kemiska och fysikaliska förhållanden i vattenförekomsten som till exempel SFÄ (Sweco, 2018).

För ett vattendrag är blandningszonen, enligt vägledningen, den sträcka nedströms där utsläppet tillåts blandas med övrigt recipientvatten. I vägledningen föreslås att denna sträcka i mindre vattendrag ska anses acceptabel om den är mindre än tio gånger vattendragets bredd. Enköpingsån är ungefär 35 meter bred vilket innebär att blandningszonen sträcker sig 350 meter nedströms utsläppspunkten för befintlig verksamhet respektive föreslagen utsläppspunkt för ansökt verksamhet (Sweco, 2018).

Givet att halterna triklosan i utgående vatten motsvarar rapporteringsgränsen (0,5 µg/l), vilket är ett konservativt antagande, späds halten ut och motsvarar ett värde under gränsvärdet för triklosan vid blandningszonens slut efter cirka 350 meter.

Om miljöprövningsdelegationen önskar påverka det fortsatta utredningsarbetet kan krav på fortsatt utredning hanteras under en prövotid. Två ytterligare provtagningar av ovan redovisade ämnen kommer att genomföras under 2020. Till kommande provtagningar kommer analysmetoden/paketet för triklosan att ses över så att detektionsgränsen om möjligt underskrider gränsvärdet. Resultat från provtagningen samt resultat från studien om läkemedelsrester och PFAS kan delges miljöprövningsdelegationen om behov av redovisning kvarstår.

Spädningen av utgående vatten från reningsverket i recipienten Enköpingsån har modellerats i tidigare genomförd recipientutredning, daterad december 2018. Figur 1 illustrerar hur ett teoretiskt utsläpp omblandas och späds i en gradient från utsläppspunkten och vidare nedströms i recipienten. Grafen visar att den största omblandningen av utsläppet sker de första 300–400 metrarna nedströms utsläppspunkten (Sweco, 2018).

Läkemedel och vattenförvaltningen

Fyra läkemedel finns upptagna i Havs- och vattenmyndighetens föreskrift (HVMFS 2013:19) bland de särskilt förorenade ämnen (SFÄ); ciprofloxacin, diklofenak, 17-alfaetinylostradiol och 17-beta-östradiol. Ciprofloxacin är ett bakteriedödande bredspektrum-antibiotikum. I inlandsvatten får maximal tillåten koncentration vara 0,1 µg/l. I Sverige används årligen 4,5 ton diklofenak. Reningsverken kan bara bryta ned en liten del av detta. Beräkningar har visat att cirka 7 % filtreras ut vid avloppsreningsverk, ytterligare ca 20 % absorberas i olika ekosystem, och den återstående mängden passerar vidare ut i haven. Det finns därmed en risk för att ekotoxiska halter kan uppnås i svenska

ytvatten. I inlandsvatten får årsmedelvärdet ej överstiga 0,1 µg/l. 17-beta-östradiol är ett steroidhormon som är ett naturligt östrogen som produceras av människor och djur som ofta används vid hormonersättningsbehandling. I inlandsvatten får årsmedelvärdet ej överstiga 0,0004 µg/l (0,4 ng/l). 17-alfa-etinylöstradiol är ett syntetiskt östrogen som finns i nästan alla antikonceptionsmedel av kombinationstyp (p-piller). Detta har visat sig ha effekter på könsdifferentiering och fertilitet hos akvatiska organismer. I inlandsvatten får årsmedelvärdet ej överstiga 0,000035 µg/l (0,035 ng/l).

I tidigare analys av läkemedelsutsläpp från reningsverk, Sweco, 2016, sammanställdes och analyserades läkemedelsutsläpp från 15 reningsverk i landet på uppdrag av Naturvårdsverket. Naturvårdsverket medverkade vid beslut om vilka ämnen som ansågs relevanta att undersöka vid de reningsverk som ingår i studien. Enköping ARV ingick inte i sammanställningen men utredningen kan ses som vägledande. Dataunderlag för hormonerna 17-beta-östradiol och 17-alfa-etinylöstradiol från de ingående reningsverken var bristfälligt varför ingen egentlig analys kunde göras av recipienthalter i förhållande till bedömningsgrunderna i HVMFS 2013:19. För ciprofloxacin och diklofenak var underlaget bättre. För ciprofloxacin, vars bedömningsgrund gäller för maximalt uppmätt halt vid enskilt tillfälle, överskreds den i utgående avloppsvatten från tre av reningsverken. I recipienterna beräknades halten dock inte överskridas.

För diklofenak överskred medianhalten i samtliga avloppsreningsverks utgående avloppsvatten bedömningsgrunden för årsmedelvärde. Beräkningarna i studien tydde på att även recipienthalten för fyra av reningsverken överskred bedömningsgrunden.

Enköping ARV ingår under år 2019-2020 i ett projekt som syftar till att analysera läkemedelsrester, PFAS och en del andra organiska miljögifter härrörande från mänsklig verksamhet i ytvatten. Projektet är ett samarbete mellan vattenvårdsförbund, Sveriges Lantbruksuniversitet (SLU), Havs- och vattenmyndigheten (Hav) samt EU-projektet LIFE IP Rich Waters, action C18, "Integrated coordination of sampling and measures for reduction of contaminants". Resultatet kommer att presenteras i en rapport i slutet av oktober 2020. Tidiga analysvar från studien har efterfrågats, men extrahering av alla prov är ännu inte klara och preliminära resultat från studien kan därmed inte presenteras i dagsläget.

I Enköpings reningsverk provtas förutom de läkemedel som finns upptagna i HVMFS 2013:19 även sex andra läkemedelssubstanser som alla ingår i Europakommissionens "Watch list" över föroreningar som medlemsstaterna bör följa i miljön, dvs. amoxicillin, azithromycin, clarithromycin, erytromycin, estradiol och etinylestradiol. PFAS är högst relevant att studera närmare i utgående avloppsvatten.

För övriga ämnen har resultaten spretat mer. I det pågående screeningprojektet ingår provtagning av PFAS/PFOS och metaller provtas sedan tidigare på in- och utgående avloppsvatten vid Enköping ARV. Under förutsättning att det är tekniskt möjligt föreslås kompletterande provtagning av pentaklorfenol, 4-nonylfenoler, bisfenol A, triklosan, oktylfenol, HBCDD, MCCP och DEHP. Vad gäller hur utgående halter och mängder enligt ovan kommer att förändras vid fullt utnyttjat tillstånd i det nya reningsverket och

hur utgående mängder och halter kan minska genom uppströmsarbete och ytterligare rening i reningsverket är det generella kunskapsläget om reningsverks påverkan på samtliga prioriterade och särskilda förorenande ämnen i HVMFS 2013:19 lågt. Den provtagning som nu genomförs i samarbete mellan vattenvårdsförbunden, SLU, Havs- och vattenmyndigheten samt EU-projektet LIFE IP Rich Waters har som primärt syfte att öka kunskapsläget om de aktuella ämnena både vad gäller recipienten och vad gäller reningsverkens bidrag.

Kommunen förväntar sig att resultatet av undersökningen ska kunna nyttjas för att välja ut och prioritera de ämnen som riskerar att påverka recipienten negativt. De inkommande halterna till det nya reningsverket förväntas för samtliga ämnen vara likvärda med de halter som når nuvarande reningsverk. Då flödet ökar i framtiden kan det antas att de totala mängderna in till reningsverket ökar proportionellt. Beroende på om halterna ut från reningsverket är under gränsvärdet i recipienten eller inte är de totala mängderna ut från reningsverket av olika intresse. Om mängderna ökar men halterna inte överskrider recipientens halter är ämnet lågt prioriterat medan det är högre prioriterat om halterna är högre än recipientens halter och de gränsvärden som finns för respektive ämne. För de ämnen där en reduktion sker i dagens process förväntas reduktionen i det nya reningsverket vara likvärdig eller förbättrad. Då det nya reningsverket har längre uppehållstid i biosteget kan en ökad nedbrytning förväntas ske av de ämnen som kan brytas ner biologiskt. På samma sätt förväntas reduktionen av de ämnen som är bundna till partiklar vara likvärdig eller förbättrad då slutpoleringssteget med kemisk fällning och skivfilter kommer att minska mängden partiklar i utgående vatten. Den undersökning som nu genomförs utgör, tillsammans med den kompletterande provtagning som kommunen kommer att utföra under 2020 med avseende på bland annat mjukgörare, fenoler och flamskyddsmedel, ett bra underlag för att i framtiden kunna följa upp i vilken omfattning reduktionen i det nya reningsverket har förbättrats jämfört med nuvarande reningsverk och för vilka ämnen den är likvärdig.

För de ämnen som inkommer till reningsverket och där utgående halter är så höga att recipienten riskerar att påverkas negativt bedöms uppströmsarbete var högprioriterat. Utöver detta kommer under 2020 en dagvattenplan och uppdatering av den befintliga VA-planen att påbörjas. Dessa två planer arbetar mer lokalt med viss typ av verksamhet och åtgärder som ska minska deras påverkan på vatten. Samtliga dessa tre planer har till syfte att förbättra möjligheterna att uppnå MKN. Enköpings kommun anser alltså att förutsättningarna för användning av avancerad rening i syfte att avskilja läkemedelsrester från avloppsvatten inte är tillräckligt väl utrett. Naturvårdsverket har uttalat att det finns behov av fortsatt utredning avseende var behovet är störst och vilka reningsverk som bör prioriteras.

Naturvårdsverket har i uppdrag att under tre år fördela bidrag till åtgärder som förbättrar vattenmiljön. Utlysningen av bidrag till investeringar för läkemedelsrening vid avloppsreningsverk, är en del av uppdraget. Sista ansökningsdatum var den 13 maj 2019. I mån av tillgängliga medel kommer ytterligare utlysningar att genomföras år 2020. Enköpings kommun kommer ha svårt att hinna söka detta bidrag och kommunen kommer

inte heller hinna bygga, ta i drift och utvärdera en anläggning innan 2021 års utgång eftersom det nya reningsverket kan tas i drift tidigast senhösten 2023. Det är därför inte troligt att Enköpings kommun har förutsättningar att söka bidrag för att installera läkemedelsrening. En investering i denna typ av teknik skulle således innebära stora kostnader för Enköpings kommun. Det är idag osäkert både vilka substanser som kan komma att omfattas av reningskrav och vilka reduktionsgrader som skulle krävas. Det är idag även osäkert för vilka anläggningar som reningskrav kommer att ställas. Reningsteknik för att reducera läkemedelsrester är dyrt men även mycket energikrävande. Att komplettera Lötens reningsverk med ozon innebär en ökning av elenergiförbrukningen med 35–40 %. Kostnaden för att installera föreslagna reningsteknik har grovt uppskattats till totalt 30–45 miljoner kronor (ozon samt ett efterföljande biologiskt reningssteg). Det har bedömts finnas begränsade kunskaper idag av effekterna av en reduktion av läkemedel i avloppsvatten och vad det får för konsekvenser för recipienten varför det bland annat är svårt att motivera en ökad energiförbrukning.

Enköpings kommun menar således att det alltför finns stora osäkerheter kring hur reningstekniken ska utformas samt vilka reningskrav som kan komma att ställas. Installation är vidare förenat med stora kostnader. Kommunen anser därför att det i nuläget inte är lämpligt/rimligt att ställa krav på sådan teknik.

Miljö kvalitetsnormer för fisk- och musselvatten

Utsläppet är väldigt litet i förhållande till den stora vattenvolymen i Mälaren och väntas inte försämra möjligheten att uppnå miljö kvalitetsnormerna för fisk- och musselvatten.

Lakvatten från Annelunds deponi

Vad gäller lakvatten från Annelunds deponi pågår diskussioner med VafabMiljö (som är huvudman för deponin) om hur lakvattnet ska hanteras framgent. I nuläget går det inte att fastställa hur hanteringen kommer att se ut. Lakvattnet kan i en framtid kopplas bort, men det kan också visa sig lämpligare att förbehandla vattnet innan avledning till reningsverket. VafabMiljö utför under 2019 en utökad provtagning av lakvattnet från deponin. Resultatet av provtagningen kommer att ligga till grund för fortsatta utredningar och beslut om hanteringen på lång sikt. Beroende på resultatet och vilken långsiktig lösning som väljs är tidplanen osäker. Det går därför inte att utesluta att vattnet från Annelunds deponi initialt kommer att ledas till avloppsreningsverket. Om regler kring den framtida hanteringen av avloppsslam fastställs kan även detta ligga till grund för hur lakvattnet ska hanteras på lång sikt. Det finns i nuläget inget som tyder på att lakvattnet påverkar vatten eller slam.

Miljö kvalitetsnormer för badvatten

Sökt verksamhet bedöms inte påverka möjligheten att uppnå miljö kvalitetsnormer för badvatten. En processriskanalys har gjorts i projekteringskedet för att uppmärksamma risker för driftstörning och minimera effekterna av dem. Galler och försedimenteringar

projekteras så att de kan hantera hela flödet om 4 Q_{dim} även om ett galler eller en försedimenteringsbassäng är tagen ur drift. För att bräddning i reningsverket ska förekomma krävs att extremt höga flöden sammanfaller med stora driftstörningar, t.ex. att ett biosteg är ur drift. Även i dessa fall är det endast en liten del av flödet som kommer att brädda, och det kommer alltid att vara gallerrensat och ha passerat försedimenteringen. Om ett biosteg är taget ur drift och flödet överskrider 1 900 m³/h kan bräddning vid avloppsreningsverket förekomma. Bräddningar efter försedimenteringen sker idag på befintligt reningsverk, vid flöden över 1 000 m³/h. Historiska data över inkommande flöde är inte komplett men en analys av drygt 1 000 dygn under perioden 2011-2013 visar att flöden över 700 m³/h förekommit vid totalt fyra tillfällen, samtliga under månaderna januari-april. Av diagram över flödena går att utläsa att flöden högre än 1 000 m³/h inte förekommit alls och att mindre än 10 % överskrider 500 m³/h. Detta ger en indikation om att flöden över 1 900 m³/h kommer att vara mycket sällsynta även i framtiden, även om medelflödet fördubblas. Om dessa mycket höga flöden, över 1 900 m³/h, ändå skulle inträffa och dessutom sammanfalla med en driftstörning så att bräddning av ett delflöde sker, finns risk för förhöjda bakteriehalter i utgående vatten. Då vattnet vid så stora flöden är mycket utspätt och en stor andel ändå passerat fullständig rening är det svårt att uttala sig om bakteriehalterna. Givet transporttiden i Enköpingsån och Svinnegarnsviken och den utspädning och ytterligare avdödning som sker i ytvatten under sommarhalvåret, kommer halterna att ha reducerats kraftigt innan vattnet når Bredsands badplats. Sammantaget gör Enköpings kommun bedömningen att risken för att under badsäsong påverka badvattenkvaliteten i sådan utsträckning att badvattendirektivet inte kan innehållas vid Bredsands badplats är mycket liten.

Naturmiljö

Området där reningsverket avses placeras ligger till övervägande del på mark som fram till 1950-talet användes som lertäkt till Haga tegelbruk. Huvuddelen av planområdet utgörs av triviala granplanteringar utan naturvärden. I nordöstra delen finns vattensamlingar i en topografisk lågpunkt som sommartid torkar upp och bedöms sakna förutsättningar för naturvårdsintressanta arter. En mindre del av planområdet är åkermark.

De ekologiska värdena inom det planerade området bedöms vara relativt små och naturmiljön bedöms inte beröras i någon större omfattning när verksamheten på reningsverket tas i drift. Påverkan bedöms därav som liten och konsekvenserna för naturvärdena blir små. Nollalternativet skulle innebära att platsen för nytt reningsverk blir opåverkad. Natura 2000-området Haga ekbäckar, liksom de skyddade vatten- och naturmiljöer som finns i omgivningen runt det nya reningsverket, bedöms inte påverkas av den sökta verksamheten och konsekvenserna bedöms därmed bli obetydliga. Strax nedströms föreslagen utsläppspunkt finns ett område med skyddsvärden för biologi (fisk- och fågelliv) och påverkan på detta område bedöms som måttlig.

Vattenskyddsområden samt miljökvalitetsnormer för grundvatten

Det nya reningsverket väntas inte påverka närliggande grundvattenförekomster eller vattenskyddsområden.

Kulturmiljö

Det nya reningsverket kommer att ligga inom ett riksintresse för kulturmiljövård. Herrgårdslandskapets uppbyggnad i detta område kommer inte att påverkas av etableringen. Detta har kunnat visas genom en studie av siktlinjer mellan herrgårdanläggningarna, deras vägar och underlydande enheter. Inga kända fornlämningar kommer att påverkas av en ny etablering av avloppsreningsverket. Genom omsorgsfull planering bedöms konsekvenserna på kulturmiljön vid det blivande reningsverket bli små. Nollalternativet medför att de kulturvärden som finns inom berört område inte påverkas.

Lukt

Påverkan bedöms som liten då det är ett helt nytt reningsverk som ska byggas med ny teknik med möjlighet att begränsa störningarna från verksamheten. Lokaliseringen är fördelaktig då avståndet till bostäder överstiger 500 m med undantag av en bostad som ligger ca 100 m från planerad fastighetsgräns. Konsekvensen bedöms som liten då enbart ett fåtal bostadshus exponeras för lukt. För nollalternativet skulle en spridningsberäkning sannolikt resultera i att fler bostäder skulle exponeras för lukt pga. att det luktar mer och att avståndet till bostäder är kortare. Ett bostadshus bedöms bli exponerat för lukt vid normaldrift. Med antagna driftstörningar skulle ytterligare två bostadshus eventuellt bli exponerade för lukt. I den luktutredning som ligger till grund för bedömningen beskrivs förväntad lukt vara på en nivå som är att betrakta som en mycket bra miljö ur luktsynpunkt och som generellt är att betrakta som en "luktfri miljö". Att hitta en placering inom rimligt avstånd från Enköpings tätort och befintligt reningsverk där inte någon bostad påverkas har inte bedömts som möjligt.

Transporter och buller

Den planerade verksamheten kommer medföra något ökad trafik på intilliggande vägnät, men med sin lokalisering och val av placering av infartsväg kommer få bostäder att beröras av buller. Transporterna till och från anläggningen kommer ske via den planerade nya anslutande vägen till väg 55. Hur anslutningen till väg 55 utformas kommer att utredas och bestämmas av Trafikverket. Anslutningsvägens sträckning bestäms i samråd med markägaren och den kommer att utredas och beskrivas vidare i detaljplaneprocessen. Transporterna till och från reningsverket som endast sker dagtid, medför att trafik på väg 55 ökar med mindre än 1 % jämfört med nuvarande transportintensitet. Trafikökningen bedöms inte påverka bullernivån från väg 55 i mer än försumbar utsträckning. Den närmast liggande bostaden (Fyrkanten) kommer sannolikt att påverkas av buller från den nya anslutningsvägen. Detta bostadshus påverkas även idag av buller från väg 55 och från jordbruksverksamhet. Konsekvensen för luftmiljön avseende transporter bedöms som liten eftersom antalet transporter sannolikt blir färre än om man fortsätter med nuvarande reningsprocess och kemikalieförbrukning. Luftmiljön i tätorten blir något bättre tack vare

att framtida transporter inte behöver ske in till staden. Lokalt kan påverkan bli måttlig då verksamheten kommer att medföra en viss ökning av trafiken i området.

Konsekvensen av buller från verksamheten i övrigt bedöms som liten bland annat därför att antalet närboende blir färre än vid nollalternativet. De vanligaste källorna till buller vid ett reningsverk är blåsmaskinerna samt vissa transporter till och från anläggningen. Blåsmaskinerna installeras inomhus i separat rum med ljuddämpande konstruktioner. Konsekvenserna under byggtiden kan periodvis vara måttliga. Sammantaget bedöms konsekvenserna under byggtiden som små eftersom den pågår under en begränsad tid samt att antalet berörda bostäder är få. Följande skyddsåtgärder med avseende på buller under byggtiden kommer att vidtas: De tyngre anläggningsarbetena kommer i första hand att utföras under vardagar under normal arbetstid. Bullrande arbeten ska inte utföras nattetid mellan kl. 22:00 och 06:00. Bullrande arbeten kvällstid ska endast tillåtas undantagsvis under kortare perioder av byggtiden.

Bräddning

Av Enköpings kommuns ledningsnät är endast ca 5 % kombinerade system (dvs. spill- och dagvatten avleds i samma rörledning). Bräddningar på ledningsnätet motsvarar mindre än 0,1 % av det totala flödet till reningsverket. Åtgärder kommer vidtas för att minska bräddrisk i avloppspumpstationer och för att minska mängden tillskottsvatten i spillvattennätet. Det blir inga bräddpunkter på överföringsledningarna mellan befintligt reningsverk och det nya reningsverket. Vid den nya pumpstationen vid befintligt reningsverk kommer det att finnas en nödbrädd men ingen bräddpunkt. Kapaciteten på den nya pumpstationen kommer att vara 4 Q_{dim} motsvarande 2 800 m³/h, vilket gör att bräddningen i praktiken kommer att ske mycket sällan. Det överstigande flödet som då bräddar är kraftigt utspätt. Som jämförelse kan nämnas att inkommande medelflöde till befintligt reningsverk för åren 2013-2017 varit 320 m³/h och att högsta uppmätta flöde under åren 2014-2019 varit 1253 m³/h. För att upprätthålla funktionen i huvudpumpstationen kommer den att projekteras med dubbla pumpar, reservkraft etcetera så att den aldrig tappar den kapacitet den är projekterad för. Enköpings kommun bedömer att dessa åtgärder har mycket större effekter än t.ex. bräddvattenmagasin.

För att bräddning i reningsverket ska förekomma krävs att extremt höga flöden sammanfaller med stora driftstörningar, t.ex. att ett biosteg är ur drift. Även i dessa fall är det endast en liten del av flödet som kommer att brädda, och det kommer alltid att vara gallerrensat och ha passerat försedimenteringen. För att minimera påverkan av icke fullständigt behandlat vatten ska en högflödesrening byggas på avloppsreningsverket. Högflödesreningen kommer att reducera fosfor och BOD₇ kraftigt. När det gäller kväve är reduktionen i högflödesreningen betydligt lägre än för fosfor och BOD₇, varför det är viktigt att maximera kvävereningen i huvudströmmen. Dessa åtgärder innebär att riskerna för bräddning av orenat avloppsvatten från det nya avloppsreningsverket eller ledningsnät är små och kommer att minska. Åtgärder för att magasinera eller fördröja spillvatten för att undvika bräddning vid förhöjda flöden bedöms därmed inte som nödvändiga.

Dagvatten

En dagvattenutredning har upprättats som underlag för detaljplanen. Områdets rinnvägar, flöden och föroreningsbelastning före exploatering har jämförts med flöden och föroreningsbelastning efter exploatering. En dagvattendamm som fördröjer flödet så att det inte överstiger flödet från ett naturmarksområde planeras. Efter dammen kommer vattnet att ledas till ett dike i anslutning till den punkt där vattnet i dag i stor utsträckning lämnar området. Riktvärden för dagvatten saknas men i dagvattenutredningen har beräknade halter jämförts med halter från Riktvärdesgruppen i Stockholm (2009). För de ämnen som beräkningar gjorts sker efter exploatering en minskning av halterna för kväve, fosfor och bly. Resterande halter ökar en aning. Inga av värdena överskrider de angivna riktvärdena.

Processkemikalier

I ett reningsverk behövs kemikalier för att processerna ska fungera optimalt. Framtida förbrukning av kemikalier bedöms minska drastiskt jämfört med nuvarande reningsprocess vid samma belastning. De kemikalier som förekommer är välkända produkter och förbrukningen är låg. VA-enheten arbetar aktivt med riskbedömningar och substitutionsprincipen för utfasning av farliga kemikalier. Nollalternativet innebär att befintligt reningsverk behålls och att nuvarande processlösningar kvarstår, alternativt byts ut vid en större ombyggnad. Med ett nytt reningsverk kan tekniska, miljömässiga och kostnadseffektiva val göras som inte kan ske i samma omfattning som vid en ombyggnation.

Avfall och slam

Påverkan bedöms som liten och konsekvenserna blir små då reningsverket ska utformas för att vara så hållbart som möjligt. Eftersom mängden rens och sand ökar när belastningen på reningsverket ökar bedöms konsekvenserna bli likvärdiga för nollalternativet.

Energihushållning

Konsekvensen bedöms bli liten då reningsverket kommer att utformas med hållbara lösningar som möjliggör låg energiförbrukning och effektiv hushållning med resurser. Nollalternativet innebär att energieffektiviseringar vid ombyggnation av befintligt reningsverk begränsas av redan befintliga system och lösningar. Med ett nytt reningsverk kan tekniska, miljömässiga och kostnadseffektiva val göras. I kommunens svar på komplettering avseende kostnaden för att värma upp det nya reningsverket med fjärrvärme framför kommunen att det vid reningsverket avskiljs slam som en restprodukt från vattenfasen i processen. För att stabilisera slammet och göra det mer hanterbart och minska lukten från slammet rötas det i röt-kammare. I röttningsprocessen bildas biogas. Gasen är mycket energirik och kan med fördel nyttjas för elproduktion eller uppvärmning. I dagsläget leds biogasen från reningsverket till ENA Energi där det förbränns i deras panna och bidra till fjärrvärmeproduktionen. Biogasen kommer att

nyttjas lokalt för el- och värmeproduktion. Om fjärrvärme istället nyttjas för uppvärmning av anläggningen (rötkammare samt byggnader) måste avsättning för gasen ordnas på annat sätt. Om den ska nyttjas i fjärrvärmenätet finns i huvudsak två alternativ: att leda den i en gasledning till ENA Energi för förbränning i deras panna, alternativt att förbränna den lokalt för att tillföra fjärrvärmenätet värme i ytterligare en punkt. Det tredje alternativet är att producera el, men vid elproduktion uppstår restvärme som måste kylas bort om den inte kan nyttjas lokalt vid anläggningen.

För en anläggning ansluten till fjärrvärme är ofta det mest lämpliga alternativet att förbränna gasen lokalt. Då kan reningsanläggningen nyttja den värme som behövs och den överskottsvärme som inte behövs tillförs fjärrvärmenätet. Då anläggningen har störst värmebehov vintertid medför det att den största mängden överskottsgas kommer att finnas sommartid. Detta medför också att anläggningen har redundans i sin uppvärmning då den kan drivas med egen gas men även att den kan nyttja fjärrvärme för uppvärmning om gasen inte räcker till (i samband med uppstart av anläggningen samt om driftproblem i gaspannan eller gasproduktionen skulle uppstå). Om gasen istället leds till ENA Energi för förbränning betyder det att en kostnad för gasledning tillkommer, att gasen måste torkas och tryckhöjas innan den kan pumpas iväg samt att redundant uppvärmningssystem vid anläggningen saknas.

För huvudmannen är det dålig driftekonomi i detta alternativ eftersom anläggningen behöver betala för den fjärrvärme som nyttjas men inte får betalt i motsvarande omfattning för den gas som levereras. Då slam rötas vid 37°C innebär det att returtemperaturen i fjärrvärmenätet blir förhållandevis hög jämfört med om fjärrvärme nyttjas till uppvärmning av lokaler eller motsvarande. Inte heller detta är optimalt ur fjärrvärmeleverantörens perspektiv. Den fortsatta utredningen och förprojekteringen av anläggningen har beräknat att gasproduktionen under stora delar av året kommer att täcka de interna värmebehoven redan när anläggningen tas i drift. Som komplement till gaspannan installeras en elpanna. Den kan nyttjas för spetsvärme under de kallaste perioderna men ger också god redundans. Under sommarhalvåret finns ett gasöverskott som nyttjas för elproduktion och då räcker överskottsvärmen till för att värma rötkamrarna. I takt med att belastningen på anläggningen ökar kommer gasturbinen att kunna nyttjas under större delen av året och behovet av elpanna kommer att minska efterhand.

Sammantaget bedöms inte ett system där det nya reningsverket är anslutet till fjärrvärmenätet som den lämpligaste lösningen, varken med hänsyn till miljö, driftsäkerhet, andra tekniska aspekter eller ekonomi. En kostnadsbedömning av en fjärrvärmeledning har ändå gjorts. Den utgår ifrån att en fjärrvärmeledning samförläggs med tryckavloppsledningarna till reningsverket, från en punkt strax sydöst om Nynäs gård. Den totala ledningslängden för den nya ledningen uppgår till ca 3800 m. Utifrån reningsverkets värmebehov bedöms en ledning med dimensionen DN65 vara tillräcklig och kostnaden för ledningen uppskattas till omkring 14 Mkr. Investering i elpanna och gasturbin, vilket i nuläget inkluderats i reningsverkets kalkyl, kan däremot räknas bort då

2020-10-29

551-9009-18

dessa inte är nödvändiga. Det ger en nettokostnad om ca 11 Mkr i investering för ett uppvärmningssystem med fjärrvärme.

Gaspannan kommer att ha tillräcklig effekt för att hantera all producerad biogas, vilket inledningsvis kommer innebära en effekt av 0,5 MW men maximalt 1 MW om inget annat framkommer i projekteringen av anläggningen. Gasturbinen/gasturbinerna kommer att anpassas efter de modeller som finns tillgängliga på marknaden och upphandlas enligt gällande lagstiftning. En gasturbin kommer att ha en teknisk livslängd som är betydligt kortare än de allra flesta andra anläggningsdelar på ett avloppsreningsverk. Det är alltså möjligt att den eller de turbiner som installeras inledningsvis inte kommer att ha kapacitet att hantera gasproduktionen vid fullt belastad anläggning. Gasproduktionen förväntas gå från ca 850 Nm³/dygn vid driftstart till närmare 1 800 Nm³/dygn vid fullt belastad anläggning.

Den gas som produceras vid rötningen bedöms lämpligast att användas inom anläggningen och kommer att ersätta dagens uppvärmning med fjärrvärme och direktverkande el. Att distribuera fjärrvärme till Lötens reningsverk är inte ett realistiskt alternativ. Eftersom anläggningen är placerad ett par km från närmsta fjärrvärmenät medför det en orimlig kostnad att dra fjärrvärmeledningar till det nya reningsverket. Det är inte lönsamt för anläggningar under 50 000–100 000 pe som enbart rötar kommunalt avloppsslam att uppgradera den producerade biogasen till fordonsgas. Lötens reningsverk kommer när det tas i drift att ha en belastning motsvarande ca 25 000 pe. Mängden producerad biogas är direkt proportionerlig mot antalet anslutna pe. Även vid maximal anslutning (45 000 pe) kommer belastningen att ligga under den gräns som är lönsam.

Om Lötens reningsverk byggs ut ytterligare längre fram i tiden skulle det eventuellt vara aktuellt att utreda förutsättningarna för fordonsgas. Om teknik utvecklas så att det blir betydligt billigare att producera fordonsgas eller om prisbilden för fordonsgas kraftigt förändras kommer kommunen naturligtvis att omvärdera sin ståndpunkt. Med tanke på den framtida slamhanteringen, som det idag inte finns något nationellt beslut om, kan det lika väl innebära att gasen behöver användas internt för att hygienisera eller torka slammet. Enköpings kommun står således fast vid den systemlösning för uppvärmning och gashantering som presenterats i tillståndsansökan.

Enköpings kommun äger en del i kommunförbundet Vafab Miljö. Vid Vafab Miljös biogasanläggning på Gryta avfallsstation i Västerås behandlas matrester, vallgrödor och fettavskiljarslam från Västmanlands län samt Enköpings och Heby kommun och här tas dessa resurser tillvara för att utvinna biogas och biogödsel. Samrötning med matavfall eller gödsel är därför inte aktuellt vid Lötens reningsverk. På fastigheten finns utrymme för ytterligare anläggningsdelar längre västerut. Detaljplanen kommer att utformas så att den inte förhindrar framtida anläggningsdelar utan att specificera vad dessa skulle kunna utgöra.

När det gäller frågan om kommunens transporter ska vara fossilfria eller inte uttalas i förslag till miljöplan för Enköpings kommun att endast fordon som kan köras på förnyelsebara drivmedel ska köpas in år 2022, exempelvis el, biogas, biodiesel (HVO).

2020-10-29

551-9009-18

Andelen förnybara drivmedel i kommunala fordon ska vara minst 60 procent år 2020 och 90 procent 2025 (basår 2016, 36 procent).

Friluftsliv

Med ansökt verksamhet föreligger en risk att utsläppet från reningsverket tidvis kan nå två badplatser belägna i Enköpingsåns mynningsområde. Situationen bedöms bli bättre med ansökt verksamhet jämfört med nollalternativet. Konsekvenserna av en eventuell påverkan på badvattenkvaliteten bedöms vara av måttlig karaktär, baserat på att påverkan i så fall är lokal men berör ett allmänintresse. En total minskning av belastningen av näringsämnen, liksom minskade utsläpp av det syreförbrukande ämnet ammoniumkväve, bedöms som positivt för badplatserna samt för andra vattenanknutna friluftaktiviteter. Effekten på badvattenkvaliteten och övrigt friluftsliv av ett eventuellt ökat utsläpp av läkemedelsrester och mikroplaster (som en följd av den högre kapaciteten hos det nya reningsverket) bedöms vara liten i förhållande till nollalternativet. Riksintresset för friluftsliv och rörligt friluftsliv vid Mälaren med öar och strandområden väntas inte påverkas av sökt verksamhet när det nya reningsverket är i drift.

Landskapsbild

Den trädridå som idag ligger mellan den planerade fastigheten och väg 55 kommer att sparas och därmed dölja delar av reningsverkets byggnader och bassänger. Synliga byggnader planeras att utformas med lämplig färgsättning och arkitektur för att harmoniera med omgivande landskap. De negativa konsekvenserna på landskapsbilden bedöms bli små till måttliga.

Klimat och översvämningrisk

Risken för att reningsverket ska påverkas av höga vattenstånd i Enköpingsån eller Mälaren bedöms som liten. Nollalternativet skulle innebära risk för att platsen där befintligt reningsverk ligger översvämmas. Konsekvenser av ökad framtida nederbörd bedöms som små tack vare att ökad framtida nederbörd tas med i den fysiska planeringen och bedömningarna om klimatförändringarna är långsiktiga och gäller vid slutet av seklet.

Övriga risker

Den risk i reningsverkets omgivning som bedöms kunna påverka anläggningen mest är skogsbrand. Konsekvenserna av och sannolikheten för detta kommer att begränsas under den framtida projekteringen av anläggningen. Påverkan bedöms därför som liten.

Yttranden

Länsstyrelsen i Uppsala län

När det gäller reningsverkets övergödningspåverkan är kväveutsläppen, framförallt ammonium, det stora problemet. Om det nya reningsverket minskar sina utsläpp av fosfor och kväve och dessutom släpper ut sitt vatten längre ned i Enköpingsån blir förhållandena

2020-10-29

551-9009-18

bättre i Enköpingsån än tidigare. Länsstyrelsen ser positivt på att man bygger nytt reningsverk med en ny utsläppspunkt som innebär en minskad belastning av miljögifter på Enköpingsån.

I ansökan avses utsläppspunkten placeras ca 0,5 km från Enköpingsåns mynning i Svinnegarnsviken vilket innebär en risk för att man trots att ån avlastas från utsläpp, riskerar att inte uppnå god status i Enköpingsån. Det bästa alternativet utifrån miljögiftsbelastning vore att all belastning från reningsverket upphör fram till Enköpingsåns mynning i Svinnegarnsviken. En verksamhet eller en åtgärd bör inte tillåtas om den riskerar att försämra status eller äventyra att MKN uppnås i berörda vattenförekomster. Länsstyrelsen motsätter sig kommunens resonemang om att Enköpingsån har otillfredsställande status oavsett befintlig eller sökt verksamhet. Länsstyrelsen bedömer att både befintlig och sökt verksamhet kan innebära en försämring av Enköpingsåns möjlighet att uppnå miljö kvalitetsnormer och god ekologisk status.

Ammoniak (NH_3) är ett särskilt förorenat ämne som påverkar vattenförekomsternas ekologiska status och som sommartid kan bildas från ammonium (NH_4) i ytvatten. Samtliga årsmedelvärden (åren 2013-2018) av uppmätt halt ammoniak i Enköpingsåns ytvatten överskrider gränsvärde som årsmedelvärde för ytvatten samt även maximal tillåten koncentration för ytvatten (HVMFS: 2013:19). Länsstyrelsen motsätter sig även resonemanget om att MKN för Mälaren inte kommer att försämrans vid byggandet av nytt reningsverk. I dagsläget bedöms Enköpings reningsverk kunna stå för ca 9 % av det totala utsläppet av fosfor till avrinningsområdet. Vid en utbyggnad finns en risk för en fördubbling av fosforutsläppet från reningsverket. Länsstyrelsen hänvisar till nya statusklassningar av vattenförekomsterna Enköpingsån, Svinnegarnsviken och Mälaren-Arnöfjärden som finns tillgängliga i databasen VISS.

Länsstyrelsen motsätter sig även påståendet om att det är olämpligt och orimligt att ställa krav på läkemedelsrening i nuläget. I en provpunkt i Enköpingsån år 2013 uppmättes diklofenak. Länsstyrelsen kvarstår därför vid sin bedömning att miljögifts- och läkemedelsrening bör ske på reningsverkets process- och avloppsvatten.

Energihushållning

Eftersom avloppsledningar ska dras, borde en samförläggning med fjärrvärmeledningar kunna minska kostnaderna. Reningsverket anläggs som en långsiktig investering och det är då svårt att se varför det inte ska förses med möjlighet att värma med fjärrvärme. Ett fjärrvärmenät ger också möjlighet att tillvarata spillvärme från avloppsvattnet, som sker på många andra reningsverk.

Miljö- och byggnadsnämnden

Enligt sökandens tidigare uppgifter finns 17 bostäder inom Boverkets rekommendationer på skyddsavstånd mellan avloppsreningsverk och närliggande bostäder. Enligt sökandens spridningsberäkningar skulle 1-3 hushåll kunna bli exponerade för lukt från den planerade verksamheten. Miljö- och byggnadsnämnden har tidigare önskat kompletteringar i form av ytterligare beskrivningar över hur störningar i form av lukt och

buller kan förebyggas eller undvikas. Sökanden har i viss mån redovisat detta i svar på kompletteringsföreläggande. Utgångspunkten för Enköpings kommun är att uppnå en slamhantering som minimerar eventuella konflikter såsom exempelvis luktproblem eller störande transporter. Sökanden påpekar att inga synpunkter har inkommit avseende lukt eller buller i samrådsprocessen. Sökanden menar dessutom att närboende redan idag påverkas av buller och lukt från både från väg 55 och omgivande jordbruksverksamhet. Ett hushåll skulle enligt tidigare utförd luktutredning bli exponerat för lukt vid normaldrift. Ytterligare två hushåll skulle eventuellt bli påverkade av lukt vid driftstörningar.

Miljö- och byggnadsnämnden är liksom sökanden medveten om svårigheten att hitta en placering inom rimligt avstånd från Enköpings tätort utan risk för att någon bostad påverkas. Att närboende inte yttrat sig angående lukt eller buller betyder inte att de inte i ett senare skede när verksamheten är i drift kommer att uppleva olägenheter som tillsynsmyndigheten då är skyldig att utreda. Nämnden vill även tydliggöra att de närboende idag givetvis påverkas av både riksväg 55 och omgivande jordbruksmark. Dock är lukt från omgivande jordbruk till skillnad från den planerade verksamheten årstidsbundet och till stora delar av året "vilande". Att det luktar gödsel vid några tillfällen per år är något man skäligen får tåla som boende i ett jordbrukslandskap. Miljö- och byggnadsnämnden önskar att sökanden redan innan verksamheten blir pågående har en plan för att hantera eventuella klagomål från närboende eftersom det är högst troligt att sådana uppkommer. Alternativt att sökanden löser situationen med de 1-3 närboende redan innan etableringen. Miljö- och byggnadsnämnden har utöver sin tveksamhet med hänsyn för närboende inga synpunkter på lokaliseringen som sådan.

Val av utsläppspunkt

Miljö- och byggnadsnämnden anser att sökanden bör utreda vad exempelvis en våtmark som efterpoleringssteg skulle innebära för belastningen av näringsämnen och mikroföroreningar. Enköpingsån som förordad utsläppspunkt har dessutom ändrat statusklass från måttlig till dålig i fråga om näringsämnen sedan föregående yttrande och klassificering. Den nya kvalitetsfaktorn SFÄ (särskilt förorenande och prioriterade ämnen) har dessutom fått klassificeringen måttlig status i den senaste klassificeringen. Orsaken till den måttliga statusen för SFÄ i vattendraget anges vara koppar och ammoniakkväve. Med ovanstående fakta anser Miljö- och byggnadsnämnden att en utredning av nyttan med exempelvis en våtmark som efterpoleringssteg skulle vara mycket givande för att kunna minska belastningen på vattendraget. Kommunen bör visa vägen och exemplifiera vad man kan göra för att minska belastningen på utsatta vattendrag.

Behov av rening för läkemedelsrester

Miljö- och byggnadsnämnden anser att behovet av läkemedelsrening är viktigt ur ett hållbarhetsperspektiv. Läkemedel är kemiskt stabila och följer med avloppsvattnet igenom avloppsreningsanläggningen samt lagras upp i avloppsslammet. Det är väl känt att läkemedelsrester som kommer ut i miljön påverkar fiskar och vattenlevande djur

2020-10-29

551-9009-18

negativt redan vid mycket låga halter. Antibiotika i miljön gör att antibiotikaresistenta bakteriestammar kan utvecklas. Naturvårdsverket fick i december 2015 i uppdrag av regeringen att utreda förutsättningarna för användning av avancerad rening i syfte att avskilja läkemedelsrester från avloppsvatten för att skydda vattenmiljön.

Naturvårdsverket konstaterade att det finns ett behov att införa avancerad rening av läkemedelsrester i avloppsvatten och att sådan rening även skulle medföra rening av andra oönskade ämnen, vilket förstärker behovet (Rapport 6766, april 2017). På uppdrag av regeringen har Havs- och vattenmyndigheten under åren 2014-2017 finansierat olika projekt för utveckling av reningsteknik i syfte att minska utsläpp av läkemedelsrester och andra svårnedbrytbara föroreningar från kommunala avloppsreningsverk. Resultaten från projekten visar att det finns teknik som idag kan tillämpas på svenska kommunala avloppsreningsverk i syfte att avlägsna läkemedelsrester. Genom regeringsuppdraget och arbetet i de olika projekten har det skapats en mycket stark plattform att bygga vidare på för införande av avancerad rening vid svenska avloppsreningsverk (Havs- och vattenmyndighetens rapport 2018:7). Naturvårdsverket har i uppdrag att fram till 2023 fördela bidrag till åtgärder som förbättrar vattenmiljön. Naturvårdsverket får använda 170 miljoner kronor för att ge bidrag till bland annat investeringar i implementering av avancerad rening för avskiljning av läkemedelsrester vid avloppsreningsverk.

Sista ansökningsdatum för årets bidrag till läkemedelsrening var den 20 mars 2020. I mån av tillgängliga medel kan det bli aktuellt med ytterligare utlysningar kommande år. Den sökta verksamheten omfattas av kravet på bästa möjliga teknik. Bästa möjliga teknik inrymmer både den använda teknologin och det sätt på vilket en anläggning konstrueras, utformas, byggs, underhålls, leds och drivs. Tekniken måste från teknisk och ekonomisk synpunkt vara industriellt möjlig att använda inom branschen i fråga (prop. 1997/98:45, del 2, sid 17). Bästa möjliga teknik enligt miljöbalken omfattar bland annat tekniska installationer för rening av läkemedelsrester, särskilt i samband med uppförandet av en helt ny anläggning. Den teknik för läkemedelsrening som i dag används inom avloppsreningsverksamhet är inte särskilt komplicerad men det är den bästa teknik som finns att tillgå.

Miljö- och byggnadsnämnden bedömer att det inte är visat att det på grund av kostnader eller andra omständigheter skulle vara orimligt att installera läkemedelsrening samtidigt som den nya avloppsreningsanläggningen uppförs. Det är en helt ny, större avloppsreningsanläggning som kommer att bedrivas under mycket lång tid med utsläpp i Mälaren. Mälaren är ett insjövatten som är riksintresse för yrkesfiske samt en vattenresurs som används för framställning av dricksvatten för 2 miljoner människor. Miljö- och byggnadsnämnden bedömer sammantaget att det är motiverat att installera teknik för läkemedelsrening redan vid uppförandet av avloppsreningsanläggningen. Miljöprövningsdelegationen kan därför meddela slutliga villkor för att begränsa verksamhetens utsläpp av läkemedelsrester i vattenmiljön. Avgörandet om vilka slutliga villkor som ska gälla för verksamheten kan i andra hand skjutas upp och utredas under en provotid.

Utredningsvillkoren kan innehålla följande:

POSTADRESS 751 86 Uppsala GATUADRESS Bäverns gränd 17
TELEFON 010-22 33 000 FAX 010-22 33 010
E-POST uppsala@lansstyrelsen.se WEBBPLATS www.lansstyrelsen.se/uppsala

- Vilka utsläpp av läkemedelsrester som förväntas (mängd och substans) ske från avloppsreningsanläggningen årligen.
- Vilka metoder som är mest kostnadseffektiva för att avskilja läkemedelsrester vid avloppsreningsanläggningen.
- Förväntat reningsresultat.
- Tekniska och ekonomiska förutsättningar för att införa rening.
- Vad det skulle innebära för människors hälsa och miljön om rening av läkemedelsrester införs vid avloppsreningsanläggningen jämfört med om så inte sker. Utredningen tillsammans med ett förslag på åtgärder lämnas till miljöprövningsdelegationen inom särskild föreskriven tid.

Tekniska nämndens bemötande av yttranden

Yttrande från Länsstyrelsen

Tekniska nämnden kvarstår vid sin slutsats att fjärrvärme inte är lämpligt ur ett systemperspektiv. Den tillkommande kostnaden för en fjärrvärmeledning uppgår till 11 Mkr. Då anläggningen har behov av värme under stora delar av året är den bästa systemlösningen att den gas som produceras vid anläggningen utnyttjas för detta. Det finns inom en överskådlig framtid ingen alternativ avsättning för gasen. När det gäller möjligheten att tillvarata spillvärme från avloppsvattnet är detta möjligt endast under sommarhalvåret då efterfrågan på fjärrvärme inte är särskilt stor. För att exempelvis genom värmepump producera fjärrvärme eller fjärrkyla, som fungerar under hela året, krävs dock att fjärrvärmenätet är lokaliserat i närheten av fjärrvärmenätet. Tekniska nämnden bedömer i det här fallet att avloppsreningsverket befinner sig för långt från fjärrvärmenätet för att det ska vara aktuellt att bygga en gasledning för att utnyttja spillvärmerna i vattnet.

Beträffande Länsstyrelsens synpunkter på att ett utsläpp i slutet av ån inte bör tillåtas om det riskerar att försämra eller äventyra att MKN uppnås vidhåller kommunen att föreslagen utsläppspunkt bör tillåtas. Status för en vattenförekomst bör beräknas så att den är representativ för hela vattenförekomsten och vid sökt verksamhet kommer endast ca 500 meter av den 9 km långa vattenförekomsten att påverkas. I bilaga B i MKB, tabell 10 visas att mängden fosfor till recipienten förväntas minska från 0,6 till 0,5 ton vid framtida dimensionerat flöde. I praktiken kommer dock utsläppshalterna att ligga lägre än de tillståndsgivna mängderna även vid full belastning. Även om nämnden anser att en utsläppspunkt i Enköpingsån är det bästa alternativet redovisas en alternativ utsläppspunkt i Svinnegarnsviken. Mot bakgrund av skriftväxlingen i ärendet anser nämnden att det finns anledning att formulera ett yrkande om en alternativ utsläppspunkt i Enköpingsån i det fall Miljöprövningsdelegationen inte anser att ett utsläpp kan ske till ån.

Tekniska nämnden yrkar därför i första hand att utsläpp av behandlat avloppsvatten ska ske i enlighet med vad som angivits i ansökan. I andra hand yrkar nämnden att utsläpp får

2020-10-29

551-9009-18

ske i Svinnegarnsviken i enlighet med vad som beskrivs i punkt 7.5 i MKB: n. I sådant fall bör tillståndet förenas med delegation för tillsynsmyndigheten att medge närmare placering av utsläppspunkten utifrån vad som bedöms lämpligt i samband med detaljprojektering. Som beskrivs i punkt 7.5 bedöms belastningen av näringsämnen och ammoniumkväve att minska på berörda vattenförekomster även om utsläppet sker till Enköpingsån eller Mälaren. Om utsläppet sker till Enköpingsån kommer belastningen från avloppsreningsverket att helt upphöra. En viss negativ påverkan kan istället uppstå i den nya utsläppspunkten i Mälaren och påverkansområdet flyttas från ån till sjön. Genom den stora vattenvolymen och snabba utspädningen skulle statusen inte försämrats för någon kvalitetsfaktor. Tekniska nämnden tolkar det som att länsstyrelsen hänvisar till punkt 9 i komplettering den 5 juli 2019. Denna punkt handlar om dagvatten och dagvattnets påverkan på MKN. Det går med utgångspunkt i punkt 9 inte att bedöma påverkan från hela verksamheten. Tekniska nämnden hänvisar till miljökonsekvensbeskrivningen med gjorda kompletteringar för bedömning av påverkan från verksamheten som helhet.

Tekniska nämnden vill framhålla att anläggandet av det nya reningsverket medför både stora miljö- och samhällsvinster jämfört med dagens verksamhet och att ett nytt avloppsreningsverk är en förutsättning för en fortsatt samhällsutveckling i Enköping. Någon annan recipient än Enköpingsån är inte tillgänglig. Den miljöförbättring i recipienten som skulle uppnås med en utsläppspunkt i Svinnegarnsviken bedöms inte motsvara den ökade kostnaden. Dessutom har förslaget sämre förutsättningar i form av en samförläggning med inkommande ledningar. Påverkan på markmiljön blir också större och ytterligare fastighetsägare påverkas. En ledningsdragning till Svinnegarnsviken måste utredas i det fall ett utsläpp måste ske till Svinnegarnsviken. En första bedömning av den tillkommande kostnaden är 15 Mkr och det kan också bli nödvändigt med en ny avloppspumpstation till en kostnad av 25 Mkr. En tillkommande kostnad måste också vägas mot storleken på det taxekollektiv som ska stå för utgiften enligt Vattentjänstlagen.

Utredningar pågår för att öka kunskapsläget kring läkemedelsrester och miljögifter i spillvattnet samt om hur reningen av dessa sker i reningsverket. Denna kunskap behövs för att bedöma behovet av kompletterande rening. Skulle en framtida bedömning ge vid handen att det är rimligt att installera läkemedelsrening kommer den pågående kunskapsinhämtningen att vara ett underlag för utformning av ett kompletterande reningssteg. Tekniska nämnden anser inte att en överskriden halt av diklofenak år 2013 är ett skäl för att installera läkemedelsrening. Om Miljöprövningsdelegationen inte avser att tillåta att utsläpp sker i Enköpingsån är det ännu mera olämpligt att ställa krav på läkemedelsrening baserat på provtagning i Enköpingsån.

Yttrande från miljö- och byggnadsnämnden

Reningsverket utformas för att förebygga att störningar i form av lukt ska uppstå och för att vid behov åtgärda dålig lukt. Inloppsdel och slamhanteringen som är de anläggningsdelar där dålig lukt kan uppstå förses med en överbyggnad för att förhindra att lukt sprids till omgivningen. På tomten finns ett område reserverat för ett barkfilter om störningar skulle uppstå vilket är en beprövad metod för luktreducering. De aktuella

byggnaderna förbereds också för att enkelt kunna anslutas till ett barkfilter. I MKB: n har bedömts att 1–3 hushåll kan komma att påverkas av luktstörningar. I brist på relevanta omgivningsriktvärden i Sverige hänvisas till de värden som används i Danmark och Norge och som används i luktutredningen. Spridningsberäkningarna som ligger till grund för bedömningen i miljökonsekvensbeskrivningen har en högre ambitionsnivå än riktlinjerna i Danmark och Norge för att undvika framtida konflikter.

Förutsättningarna för utredningen har varit en högsta omgivningshalt om 0,5 le/m³, vilket innebär att vid normalt drift bör inte lukt förnimmas. Dock kan lukt förnimmas enstaka timmar under ett år. Ett luktvärde kring 1 le/m³ är knappt förnimbart för en person i ostörd miljö. För att en tydlig lukt ska uppstå krävs i regel luktvärden över 5 le/m³. Resultatet från spridningsberäkningarna vid en normal utsläppssituation visar att en acceptabel luktkoncentration (dvs. 0,5 le/m³) uppnås efter ett avstånd på ca 250–600 meter från det planerade reningsverket. Vid driftstörningar kan en acceptabel luktkoncentration uppnås på ett ökat avstånd på ca 350–800 meter från reningsverket. Tilläggas kan också att målet med den bedömningsgrund som Sweco använder bygger på att det inte ska innebära någon luktstörning för alla individer i en population. Att lukt kan förekomma under ett fåtal tillfällen under ett år är inte att likställa med att situationen innebär en luktstörning. För att hantera klagomål på lukt registreras dessa i kommunens ärendehanteringssystem Flexite som hanteras av handläggare.

När det gäller miljö- och byggnadsnämndens synpunkter på valet av utsläppspunkt och behovet av ett efterpoleringssteg i form av en våtmark anför Tekniska nämnden följande. Halten koppar reduceras redan kraftigt i reningsverket. Eftersom mängden partiklar kommer att minska i det nya reningsverket genom installation av ett poleringssteg med skivfilter är det sannolikt att halten koppar kommer att reduceras ytterligare i relation till halterna i den befintliga anläggningen.

Miljöprövningsdelegationens bedömning

Miljökonsekvensbeskrivning

Miljöprövningsdelegationen konstaterar att bolaget har genomfört samråd och upprättat en miljökonsekvensbeskrivning enligt bestämmelserna i 6 kap. miljöbalken och förordningen (1998:905) om miljökonsekvensbeskrivningar. Miljöprövningsdelegationen finner att inlämnad miljökonsekvensbeskrivning efter gjorda kompletteringar uppfyller kraven och kan godkännas enligt 6 kap. 42 § miljöbalken.

Tillåtlighet

Under förutsättning att föreskrivna villkor följs anser Miljöprövningsdelegationen att verksamheten går att förena med miljöbalkens mål och allmänna hänsynsregler samt med en lämplig användning av mark- och vattenresurser. Verksamheten bedöms inte heller

medföra någon oacceptabel påverkan på riksintresseområdet för kulturmiljö och möjligheten att uppfylla miljökvalitetsnormerna för ytvatten försvåras inte eftersom utsläppen begränsas till att inte överstiga dagens nivå. Verksamheten är därför tillåtlig.

Val av plats

I ärendet har framförts synpunkter om att anläggningens utsläppspunkt är olämpligt lokaliserad och bör flyttas till Svinnegarnsvikens mynning. Miljöprövningsdelegationen anser dock att den föreslagna utsläppspunkten i Enköpingsån inte kommer att medföra någon otillåten försämring eller äventyrande enligt 5 kap. 4 § miljöbalken (se nedan). En flytt av utsläppspunkten från nuvarande plats kommer i och för sig att innebära en viss ökad påverkan på statusen i Enköpingsåns nedre del. Detta ska dock ställas mot de merkostnader som uppstår vid en placering av utloppsledningen vid Enköpingsåns mynning, den påverkan på miljön i övrigt som uppstår i detta läge samt den förbättring i övrigt för miljön som byggandet av ett nytt reningsverk innebär genom införande av ny teknik med förbättrad rening.

Miljöprövningsdelegationen bedömer i övrigt att den plats som valts för det nya reningsverket är lämplig med hänsyn till att ändamålet ska kunna uppnås med minsta intrång och olägenhet för människors hälsa och miljön.

Den avsedda platsen för reningsverket omfattas i dagsläget inte av någon detaljplan. En process med att ta fram en ny detaljplan i syfte är att avgränsa plats för det nya reningsverket pågår dock. Genom att ge ramar för utformningen av verksamheten i planen avser man att säkerställa att riksintresset för kulturmiljövård, C57, inte påtagligt skadas.

Miljökvalitetsnormer

Rättslig reglering

I 5 kap. 4 § första stycket miljöbalken anges att en myndighet inte får tillåta att en verksamhet påbörjas om detta, trots åtgärder för att minska föroreningar eller störningar från andra verksamheter, ger upphov till en sådan ökad förorening eller störning som innebär att vattenmiljön försämras på ett otillåtet sätt eller som har sådan betydelse att det äventyrar möjligheten att uppnå den status eller potential som vattnet ska ha enligt en miljökvalitetsnorm. I paragrafens andra stycke anges att vid prövning för ett nytt tillstånd ska de bestämmelser och villkor beslutas som behövs för att verksamheten inte ska medföra en sådan försämring eller ett sådant äventyr.

Av rättspraxis framgår att det föreligger en försämring av statusen hos en ytvattenförekomst så snart statusen hos minst en av kvalitetsfaktorerna blir försämrade med en klass, även om denna försämring av kvalitetsfaktorn inte leder till en försämring av klassificeringen av ytvattenförekomsten som helhet. Om en kvalitetsfaktor redan befinner sig i den lägsta klassen ska varje försämring av denna kvalitetsfaktor anses innebära en försämring av statusen hos ytvattenförekomsten.

2020-10-29

551-9009-18

Med att "äventyra" möjligheten att uppnå den status eller potential som vattnet ska ha avses att det ska vara fråga om ett risktagande av sådan dignitet att Sveriges möjlighet att uppfylla ramdirektivets krav hotas så allvarligt att risken betraktas som oacceptabel. Hanterliga risker bör således accepteras.

Av rättspraxis framgår vidare att en verksamhets påverkan på vattenmiljön inte i första hand ska bedömas lokalt. Hela vattenförekomsten ska ingå i det underlag som försämringsförbudet baseras på (se Mark- och miljööverdomstolens dom den 30 oktober 2015, mål nr M 9616-14).

Ekologisk status i vattenförekomsterna Enköpingsån och Mälaren-Arnöfjärden

Vattenförekomsten Enköpingsån har idag måttlig ekologisk status och kvalitetsfaktorn för näringsämnen är klassificerad till dålig status (en markant försämring av EK-värdena konstaterades vid den nya klassificeringen i VISS). Kvalitetsfaktorn särskilt förorenade ämnen (SFÄ) är klassificerad till måttlig status beroende på uppmätta halter av arsenik, koppar, ammoniakkväve och nitratkväve. Samtliga årsmedelvärden (åren 2013-2018) av uppmätt halt ammoniak i Enköpingsåns ytvatten överskrider såväl gränsvärde som årsmedelvärde för ytvatten och även maximal tillåten koncentration för ytvatten (HVMFS:2019:25).

Vattenförekomsten Mälaren-Arnöfjärdens ekologiska status är klassificerad som otillfredsställande.

God ekologisk status i vattenförekomsterna Enköpingsån och Mälaren-Arnöfjärden ska uppnås senast 2027.

Innebär det nya reningsverket någon försämring eller något äventyrande i förhållande till nuläget?

Länsstyrelsen har i sitt yttrande anfört att all belastning av miljögifter från reningsverket till Enköpingsån bör upphöra pga. att det leder till en otillåten försämring och ett otillåtet äventyrande enligt 5 kap. 4 § miljöbalken. Länsstyrelsen anser därmed att utsläppspunkten istället bör placeras vid åns mynning i Svinnegarnsviken.

Miljöprövningsdelegationen kan konstatera att ansökt verksamhet kommer att medföra en försämrad status på sträckan nedströms den föreslagna nya utsläppspunkten i Enköpingsån (sträckan mellan utsläppspunkten och Svinnegarnsvikens mynning). Enligt Tekniska nämnden innebär föreslaget utsläppsvärde för fosfor på 0,2 mg/l en försämring av EK-värdet från 0,16 till 0,14 på angiven sträcka i förhållande till nuvarande verksamhet. Eftersom bakgrundshalterna av ammonium-N är så pass höga i utgående vatten finns det vidare en risk för att gränsvärdena för ammoniak-N överskrids genom reningsverkets bidrag på den angivna sträckan. Den nya kvalitetsfaktorn SFÄ (särskilt förorenande och prioriterade ämnen) har klassificerats till måttlig status i den senaste klassificeringen med avseende på koppar, arsenik, ammoniakkväve och nitratkväve. Enligt MKB:n kommer halterna i utgående vatten inte att öka även om mängderna ökar. Enligt MKB:n underskrids gällande gränsvärden (prioriterade ämnen) och bedömningsgrunder (SFÄ) i HVMFS 2019:25 för samtliga analyserade ämnen som

detekterats i halter över rapporteringsgränsen i utgående vatten från reningsverket. Gällande gränsvärden och bedömningsgrunder för ämnen förväntas därför inte komma att överskridas vid en maximal anslutning till det nya reningsverket. Som ovan nämnts har dock halten ammonium i Enköpingsåns ytvatten enligt Länsstyrelsen vid ett flertal recipientprovtagningar överskridit såväl gränsvärde som årsmedelvärde för ytvatten och maximal tillåten koncentration för ytvatten (HVMFS: 2013:19). Bakgrundshalten är hög (28 µg/l) vilket under sommartid ger risk för syretäring.

I teknisk beskrivning (CIS WFD 2010) till artikel fyra i EU-direktivet om miljökvalitetsnormer (2008/105/EG) regleras s.k. blandningszoner (EU-kommissionen, 2010). Blandningszonen avser den sträcka nedströms där utsläppet tillåts blandas med övrigt recipientvatten. I vägledningen till artikel 4 föreslås att denna sträcka i mindre vattendrag ska anses vara acceptabel om den är mindre än tio gånger vattendragets bredd. Enköpingsån är ungefär 35 meter bred vilket innebär att blandningszonen sträcker sig 350 meter nedströms utsläppspunkten för befintlig verksamhet respektive föreslagna utsläppspunkt för ansökt verksamhet (Sweco, 2018). Med de halter av särskilt förorenade och prioriterade ämnen som redovisas i MKB:n och den omblandning som förväntas ske i blandningszonen före utsläppet bedömer Miljöprövningsdelegationen att statusen i Svinnegarnsviken inte kommer att påverkas negativt. Det blir ingen otillåten försämring av ekologisk status eller kemisk status i varken ån eller Svinnegarnsviken.

Det bör vidare beaktas att det endast är en sträcka på ca 500 meter av Enköpingsån som kommer att påverkas av utsläppet, dvs. ca 5,5 % av den ca 9 km långa ån (jfr MÖD 2016:42). Ingen påverkan kan förväntas på övriga delar av vattenförekomsten och den sträcka på ca 2,8 km som ligger mellan nuvarande utsläppspunkt och den föreslagna nya utsläppspunkten (som i dagsläget påverkas av utsläpp från nuvarande reningsverk) kommer alltså att avlastas. Eftersom en förbättrad rening avses införas i det nya reningsverket kommer det vidare relativt sett bli lägre utsläppshalter och även en lägre totalbelastning i vattenförekomsten när det gäller fosfor, kväve och syreförbrukande ämnen. Detta är positivt för samtliga biologiska kvalitetsfaktorer. Enligt Tekniska nämndens beräkningar kommer flytten av utsläppspunkten innebära en minskning av bidraget av ammonium från 11 µg/l till mellan 1–2 µg/l för övriga delar av ån.

Med beaktande av att hela vattenförekomsten ska ingå i det underlag som försämringsförbudet baseras på, att det enbart är en liten del av vattenförekomsten som berörs av verksamheten, att den berörda delen inte är särskilt känslig och att både utsläppshalter och totalbelastning kommer att bli lägre i ån som helhet på grund av förbättrad reningsteknik bedömer Miljöprövningsdelegationen att verksamheten inte kommer att medföra någon otillåten försämring av vattenmiljön och inte heller äventyra möjligheten att uppnå god ekologisk status i vattenförekomsten år 2027.

Villkor

Villkor 1 och 2 (utsläppshalter)

Utgångspunkten för de krav på rening av utgående vatten som bör ställas är att inte utsläppen av näringsämnen, syreförbrukande ämnen och miljögifter tillåts öka trots en

successivt ökad anslutning. Belastningen på Mälaren ska således inte tillåtas att öka i proportion till befolkningsutvecklingen.

Utsläppen av syreförbrukande ämnen kommer i praktiken att bli oförändrade trots en ökad anslutning till reningsverket. Detsamma gäller utsläppen av fosfor. Villkoren bör sättas på en sådan nivå att ett visst utrymme ges för variationer i driften. Villkoren sätts även med en mängdbegränsning eftersom det ur recipientens synvinkel är av vikt att mängderna begränsas.

Villkor 7 (uppströmsarbete)

Ett nytt reningsverk med skivfilter innebär en förbättrad rening för alla föroreningar, en säkrare drift och en minskad risk för bräddning. Belastningen av särskilt förorenade och prioriterade ämnen kommer dock att öka i takt med en ökad anslutningsgrad vilket innebär en risk för att miljö kvalitetsnormer och att gränsvärden för dessa inte kommer att kunna innehållas. Det är därför viktigt att genom uppströmsarbete, i form av bl.a. information till hushåll och åtgärder hos anslutna verksamheter, minska belastningen av miljögifter.

Villkor 11 (lukt)

Miljö- och byggnadsnämnden befarar i sitt yttrande att luktproblem kan komma att uppstå för närboende till reningsverket. Teknik finns som kan minska eventuella luktproblem, bland annat kompostfilter. Sådan teknik bör installeras i samråd med tillsynsmyndigheten om frekventa luktproblem uppkommer.

Uppskjutna frågor

Läkemedelsrening

Miljöprövningsdelegationen delar miljö- och byggnadsnämndens bedömning att det finns behov av läkemedelsrening ur ett hållbarhetsperspektiv och att Tekniska nämnden inte har visat att ett sådant krav är ekonomiskt orimligt bland annat med hänsyn till möjligheterna att ansöka om bidrag till en sådan investering. Naturvårdsverket uttalar att rening av läkemedelsrester utgör bästa möjliga teknik enligt miljöbalken särskilt i samband med uppförande av en helt ny anläggning. Utöver belastningen av läkemedelsrester från hushåll till reningsverket är även ett sjukhus anslutet vilket sannolikt innebär en ökad belastning på recipienten. Utrustning för läkemedelsrening installeras på bred front i Sverige och i Europa. Naturvårdsverket har genom sitt ekonomiska bidrag till stöd till utveckling av olika tekniker visat att det är angeläget att sådan teknik installeras. Vidare utgör Mälaren vattentäkt för ca 2 miljoner människor och om belastningen till Mälaren av läkemedelsrester från avloppsreningsverk tillåts öka i takt med befolkningsutvecklingen, innebär det på sikt en risk dels för negativ påverkan på det biologiska livet i sjön, dels en påverkan på det råvatten som används för dricksvatten. Miljöprövningsdelegationen delar inte Tekniska nämndens bedömning att en ansökan från kommunen om bidrag till läkemedelsrening inte skulle uppfylla de kriterier som Naturvårdsverket ställer upp för en ansökan då ett av kriterierna är den

mottagande vattenmiljöns känslighet och vilken miljönytta en fullskaleinstallation har för den mottagande vattenmiljön.

Miljöprövningsdelegationen anser att installation av läkemedelsrening är en ekonomiskt rimlig och miljömässigt motiverad åtgärd men att det finns behov av att ta fram ett närmare underlag om reningsverkets utsläpp av läkemedelsrester, halter i recipienten, val av teknik/tekniker samt utöver detta, vald tekniks möjligheter att utöver rening av läkemedelsrester även reducera organiska miljögifter samt kostnaden för detta. Detta underlag bör tas fram under en provotid.

Enligt Tekniska nämndens bemötande pågår redan provtagning av läkemedelsrester och andra miljögifter i samverkan med vattenvårdsförbunden, SLU, Havs- och vattenmyndigheten samt EU-projektet LIFE IP Rich Waters vilket är positivt. Det är känt att teknik för rening av läkemedel även har förmåga att reducera avloppsvattnets innehåll av prioriterade och särskilda förorenade ämnen enligt HVMFS 2013:19, bl.a. PFAS. Valet av teknik bör därför också beakta detta och motiveras i provotidsredovisningen.

Miljöprövningsdelegationen anser att då det är fråga om ett ytterligare reningssteg bör kommunen ges tillräcklig tid för att utreda frågan och för att få ett fullödigt beslutsunderlag. En faktor i sammanhanget är även att kommunen kan ges möjlighet att ansöka om bidrag från Naturvårdsverket vid en eventuellt förnyad ansökningsomgång. Även om kommunen väljer att inte ansöka om bidrag i en eventuellt ny ansökningsomgång, har redan 9 kommuner installerat läkemedelsrening genom bidraget, och vars val av teknik och de ekonomiska konsekvenserna av detta kommer att utgöra ett användbart underlag för kommunen. Bland annat Tierps kommun redan infört läkemedelsrening och kunna dela med sig av driftserfarenheter.

Delegationer

Miljöprövningsdelegationen bedömer att det kan finnas en viss risk för att dålig lukt kan uppstå för närboende. Vanligt förekommande teknik för att reducera lukt på reningsverk är kompostfilter. Miljö- och byggnadsnämnden bör därför att i händelse av klagomål på dålig lukt ges möjlighet att meddela de föreskrifter som behövs för att minimera eventuella luktproblem.

De närmare detaljerna vid utformningen av utsläppspunkten är lämpligt att delegera till miljö- och byggnadsnämnden.

Yrkande om verkställighetsförordnande

Av 19 kap. 5 § och 22 kap. 28 § miljöbalken framgår att när det finns skäl till det, får miljöprövningsdelegationen förordna att tillståndet till en verksamhet får tas i anspråk även om beslutet om tillstånd inte har vunnit laga kraft.

Ett verkställighetsförordnande är ur processuell synvinkel ett undantag från huvudregeln att ett tillstånd ska ha vunnit laga kraft innan det får tas i anspråk. Därmed ankommer det på verksamhetsutövaren att påvisa konkreta skäl för ett verkställighetsförordnande och ange vilka beaktansvärda nackdelar som är förknippade med att tillståndet inte kan tas i

anspråk omedelbart. Verksamhetsutövarens intresse måste med viss marginal väga tyngre än de intressen som talar för att lagakraft bör inväntas innan verkställighet får ske. Särskild hänsyn ska i detta sammanhang tas till de skador på miljön som kan uppstå vid ett omedelbart ianspråktagande och de möjligheter som finns att läka sådana skador om tillståndsbeslutet upphävs eller ändras (se NJA 2012 s. 623).

En ansökan om verkställighetsförordnande ska bedömas restriktivt särskilt när det gäller en ny verksamhet på en ny plats. Miljöprövningsdelegationen anser inte att det framkommit att Tekniska nämndens intresse av omedelbar verkställighet med erforderlig marginal väger tyngre än de intressen som talar för att ett lagakraftvunnet avgörande bör föreligga innan verkställighet får ske. Tidpunkten för när det nya reningsverket tas i drift bör kunna samordnas med när det gamla reningsverket avvecklas. Yrkandet om verkställighetsförordnande ska därför avslås.

Information

Detta tillstånd befriar inte bolaget från skyldigheten att iaktta vad som gäller enligt andra bestämmelser för den anläggning eller verksamhet som tillståndet avser.

Hur man överklagar

Detta beslut kan överklagas hos Nacka tingsrätt, mark- och miljödomstolen, *se bilaga 1*. Skrivelsen ska ha kommit in till Länsstyrelsen senast den 30 november 2020.

Detta beslut har fattats av Miljöprövningsdelegationen inom Länsstyrelsen i Uppsala län. I beslutet har länsassessor Mikaela Öster ordförande, och miljöskyddshandläggare Lars Andersson, miljöskakkunnig, deltagit. Ärendet har beretts av miljöskyddshandläggare Ulf Lindblom.

Denna handling har godkänts digitalt och saknar därför namnunderskrift.

Så här hanterar vi dina personuppgifter

Information om hur vi hanterar dessa hittar du på www.lansstyrelsen.se/dataskydd.

Bilagor:

1. Hur man överklagar till Nacka tingsrätt, mark- och miljödomstolen.
2. Kungörelsedelgivning

Kopia till:

Naturvårdsverket, registrator@naturvardsverket.se

Havs- och Vattenmyndigheten, havochvatten@havochvatten.se

Länsstyrelsen i Uppsala län, 751 86 Uppsala

Miljö- och byggnadsförvaltningen, 745 80 Enköping

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, registrator@msb.se (Seveso)

LÄNSSTYRELSEN
UPPSALA LÄN

Beslut

42(43)

2020-10-29

551-9009-18

Miljöskydds-enheten, (Lars Andersson)
Rätts-enheten (Mikaela Öster)

Bilaga 1

HUR MAN ÖVERKLAGAR HOS MARK- OCH MILJÖDOMSTOLEN

Om Ni är missnöjd med Miljöprövningsdelegationens beslut kan ni överklaga detta hos mark- och miljödomstolen, Nacka tingsrätt.

Det gör Ni genom att i ett brev till mark- och miljödomstolen

- tala om vilket beslut Ni överklagar, till exempel genom att ange ärendets nummer (diarienummer) och
- redogör för dels varför Ni menar att Miljöprövningsdelegationens beslut är felaktigt, dels hur Ni anser att beslutet ska ändras.

Ni undertecknar brevet, förtydligar namnteckningen och uppger Ert personnummer eller organisationsnummer, samt postadress och telefonnummer.

Om Ni har handlingar eller annat som Ni anser stöder Er ståndpunkt, så bör Ni skicka med det.

Ni kan givetvis anlita ombud att sköta överklagandet åt Er.

Brevet ska lämnas/skickas till Länsstyrelsen i Uppsala län och inte till mark- och miljödomstolen.

Länsstyrelsens adress och telefonnummer framgår av sidfoten på första sidan av beslutet.

Länsstyrelsen måste ha fått Ert brev **inom tre veckor** från dagen för delgivningen av beslutet, annars kan Ert överklagande inte tas upp.

Om den som överklagar är en part som företräder det allmänna, ska överklagandet dock ha kommit in inom tre veckor från den dag då beslutet meddelades.

Har Ni ytterligare frågor kan Ni kontakta Länsstyrelsen på e-post [uppsala@lansstyrelsen.se](mailto: uppsala@lansstyrelsen.se) eller telefonnummer 010-223 30 00. Ange beslutets diarienummer.

Beslut om tillstånd till avloppsreningsverk

Miljöprövningsdelegationen inom Länsstyrelsen i Uppsala län, har den 29 oktober 2020 (dnr: 551-9009-18) fattat beslut om tillstånd till rening av avloppsvatten med tillhörande ledningsnät på fastigheten Vappa 15:2, Enköpings kommun. Tillståndet omfattar även biologisk behandling av avloppsslam genom rötning och avvattning samt produktion av biogas.

Beslutet finns tillgängligt på Länsstyrelsen, Bäverns gränd 17 i Uppsala och hos Enköpings kommun Miljö- och byggnadsförvaltningen. Besöksadress: Kungsgatan 23 i Enköping. Aktförvarare är Sabina Engler.

Beslutet får överklagas inom tre veckor räknat från den 12 november 2020, då delgivning anses ha skett.